

CRONICA ROMANULUI

Buletin oficial al Episcopiei Romanului
- Fondat în anul 1924 -

Președinte de Onoare:
P.S. EFTIMIE, Episcopul Romanului

Președinte:
P.S. Dr. IOACHIM BĂCĂUANUL,
Arhiepiscop Vicar

Vicepreședinti:
Pr. Ioan GHERASIMESCU
Arhid. Ciprian Ioan IGNAT

Director:
Pr. Cornel PAIU

Redactor-sef:
Mioara IGNAT

Secretar general de redacție:
Pr. Constantin GHERASIM

Colectivul de redacție:
Pr. Dr. Aurel Florin ȚUSCANU,
Protoieria Roman
Pr. Constantin TOMOZEI,
Protoieria Bacău Nord
Pr. Vasile RADU,
Protoieria Bacău Sud
Pr. Constantin ALUPEI,
Protoieria Onești
Pr. Petrea MORARU,
Protoieria Moinești

Redacția:
Pr. Dr. Constantin LEONTE
Pr. Dr. Nicolae HURJUI
Pr. Dr. Sânică PALADE
Pr. Dr. Daniel ENEA
Pr. Petru RONCEA
Pr. Ciprian BURCĂ

Corector:
prof. Dr. Elena BĂLTOI

Tehnoredactare:
Lucian APOPEI

Concept grafic:
Pr. Constantin STURZU

CUPRINS

● <i>Trăim în era Duhului Sfânt</i>	3
● <i>Episcopia Romanului devine Arhiepiscopia Romanului și Bacăului</i>	6
● <i>PS Ioachim Mareș, un ierarh paradigmatic</i>	8
● <i>Noi activități financiare ale cultelor</i>	12
● <i>Metodologia pentru obținerea gradului II în preoție</i>	13
● <i>„Zilele Episcop Melchisedec Ștefănescu“ au ajuns la a IX-a ediție</i>	14
● <i>Primii pași în implementarea unui sistem modern de contabilitate în parohii</i>	17
● <i>Ziua Internațională a Copilului în Episcopia Romanului</i>	18
● <i>Sf. Grigorie Teologul, capadocianul sărbătorit în comuna Mănăstirea Cașin</i>	20
● <i>S-a resfințit altarul bisericii din Trifești</i>	21
● <i>Măgura, credință și istorie de șase secole</i>	21
● <i>Slujbe arhieresti au bucurat credincioșii din Dărmănești</i>	21
● <i>Corul seminarului romașcan, Laureat al Festivalului de Muzică Ortodoxă de la Minsk</i>	22
● <i>Proiectul „Masa bucuriei“ se extinde</i>	22
● <i>Sfinții Apostoli Petru și Pavel, ocrotitori ai sistemului penitenciar din România</i>	22
● <i>Dublă lansare de carte la Biblioteca Municipală din Roman</i> ...	23
● <i>Biserica Ortodoxă Română din Paris a revenit la Biserica-mamă</i>	24
● <i>„Patriarhul diaconilor“ din România</i>	25
● <i>De când serbăm Sfânta Treime</i>	26
● <i>Adevăratul dar pentru sufletele celor adormiți</i>	27
● <i>Sfinții ocrotitori ai pământului românesc</i>	27
● <i>Liturghia, molitvele și rugăciunile Sfântului Vasile cel Mare</i> ...	28
● <i>Femeia mironosiță, modelul femeii creștine</i>	30
● <i>Ziua Eroilor sărbătorită în întreaga Episcopie a Romanului</i> ...	32
● <i>Lumina de la Ierusalim în candelarele romașcanilor</i>	34
● <i>Agenda de lucru a PS Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului, pe lunile aprilie - mai 2009</i>	35

Foto coperta I:

Grup de copii-îngerăși, de la Mănăstirea Cașin, județul Bacău;

Foto coperta IV:

Stânga sus: PS Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul împărtășind din Lumina Sfântă de la Ierusalim celor prezenți în noaptea de Înviere, în Catedrala episcopală „Sf. Parascheva“ din Roman;

Dreapta sus: Binecuvântările arhieresti au completat cadourile primite de copiii din Onești cu ocazia zilei de 1 iunie;

Jos: În cadrul ediției a IX-a a Zilelor „Episcop Melchisedec“ s-a organizat o procesiune de la Catedrala episcopală din Roman până la capela în care își doarme somnul de veci marele ierarh al Romanului.

ADRESA REDACȚIEI:
Str. Alexandru cel Bun, nr. 5,
Roman, jud. Neamț
Tel.: 0333.401.339; 0723.598.000
E-mail: cronica.romanului@epr.ro

ISSN 1582-9030

Trăim în era Duhului Sfânt

† IOACHIM BĂCĂUANUL,
Arhiereu-vicar
al Episcopiei Romanului

„Și când a sosit ziua Cincizecimii, erau toți apostolii adunați împreună la un loc. Și din cer, fără de veste, s-a făcut un vuiet, ca de suflare de vânt, ce vine repede și a umplut toată casa unde ședeau ei. Și li s-au arătat, împărțite, limbi ca de foc și au șezut pe fiecare din ei. Și s-au umplut toți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, precum le dădea lor Duhul a grăi“ (Fapte 2, 1-4).

Evenimentul rusalic este „clipa“ în care Treimea punctează pnevmatic istoria, subliniind și împlinind intimitatea relației metafizicului cu umanul, plonjând în interiorul ființei energia divină necreată care vindecă rănilor păcatului ce provoacă moartea sufletului. Această prezentă rămâne unică și irepetabilă în istoria mântuirii, umanitatea fiind, în același timp, dependentă de Paraclet - Care își asumă timpul înduhovnicindu-l, într-o adiere sfântă, mântuitoare, până în Eshaton. Evenimentul este istorisit magistral în prima carte de istorie a Bisericii primare, Faptele Apostolilor: *„Și când a sosit ziua Cincizecimii, erau toți apostolii adunați împreună la un loc. Și din cer, fără de veste, s-a făcut un vuiet, ca de suflare de vânt, ce vine repede și a umplut toată casa unde ședeau ei. Și li s-au arătat, împărțite, limbi ca de foc și au șezut pe fiecare din ei. Și s-au umplut toți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, precum le dădea lor Duhul a grăi“ (Fapte 2, 1-4).*

Nu putem încadra într-o definiție Acest Duh, Care a transformat pe ucenici „într-o clipeală de ochi“, spiritualul scăpând oricărui exercițiu de înțelegere mentală. Limbile, ca manifestare vizibilă a Duhului, erau „ca de foc“, însă nu putem ști „nici de unde veneau,

FOTO: PR. CORNEL PAU

nici unde se duceau“ (Ioan 3,8), perceptibilă putând fi doar auzirea suflării Lui și, uneori, a vocii Lui pentru adunarea eterogenă a celor reuniți în Ierusalim, la sărbătoarea iudaică a Rusaliilor.

Cuvântului „Duh“, în ebraica veche, i se spune „Ruah“, în greacă „Pnevma“, „Spiritus“ în limba latină și s-ar traduce prin „Suflu“, Cel Care face să vibreze spațiul, să cânte pădurile sau să freamăte marea. Duhul, Suflul Sfânt, poate să se confunde cu interioritatea cea mai profundă a omului sau cu însuși misterul lui Dumnezeu, Care „este Duh“ (Ioan 4, 24). Ori, Sfântul Atanasie de Alexandria zicea: „Dumnezeu S-a făcut purtător de trup pentru ca omul să poată deveni purtător de Duh Sfânt.“ Așadar, prin Duhul Sfânt se realizează, la plinirea vremii, întruparea și se derulează existența lui Hristos și, tot prin El, se realizează învierea Lui. Iar finalitatea acestora nu este alta decât „Rusaliile“, pentru ca noi să fim „plini de Duh Sfânt“ și să trăim în epoca Duhului Sfânt. În Hristos, Biserica devine „Biserica Duhului Sfânt“, unde omul găsește - sau ar trebui să găsească - spațiul li-

bertății sale fără limite, libertate responsabilă și creatoare.

Timpul biblic al misiunii Duhului Sfânt

În Vechiul Testament, Duhul este suflul vivificator, dătătorul de viață. *Ruah* nu comportă nici intelectualism, nici spiritualism. *Ruah* este purtătorul Logosului, al Cuvântului Creator. Duhul, la creație, „se purta pe deasupra apelor“ și participa la marea operă creatoare, „clocind“ ca o pasăre uriașă apele oceanului primordial. Cuvântul „Ruah“, în ebraica veche, ca și în limbile semitice, este și feminin și masculin, iar mișcarea Duhului deasupra apelor sugerează bătaia aripilor protectoare a tot ceea ce există sub ele. *Ruah* infuzează viața, fecundează materia, realizând „Rusaliile Cosmice“, cum ar spune Serghei Bulgakov. După ce Dumnezeu, prin Cuvânt, a făcut Cosmosul și tot ce este viață pe Pământ, fiecare lucru și vietate după felul lor, l-a creat pe om după Chipul Său, iar Duhul i-a dat viață: „Atunci, luând

**Biserica răspândește în lume
forța Învierii și administrează
harul Duhului Sfânt
prin cei consacrați ca miniștri
ai Tainelor lui Dumnezeu.**

EDITORIAL

Domnul Dumnezeu țărână din Pământ, a făcut pe om și a suflat în fața lui suflare de viață și s-a făcut omul ființă vie" (Facere 2, 7). Dumnezeu însuflă, în forma modelată din pământul creat prin Cuvânt, „suflare de viață“. Deci, omul este o ființă dihotomică - trup și suflet, ceea ce constituie persoana - entitate distinctă și unică în raport cu celelalte elemente ale creației, inerte sau mobile.

După căderea omului în păcat, Dumnezeu nu și-a părăsit făptura Sa, pe care o crease din iubire, ci a arătat „pedagogia răbdării Sale dumnezeiești“. În acest timp, *Ruah* nu a încetat lucrarea Sa de ferment al plămădei umane, pentru a-l smulge din opacitatea autosuficienței și a-l pregăti pentru timpul mesianic. Cum vor fi acele timpuri, pe care le sugera Duhul în Vechiul Testament, se istorisește în capitolele 36 și 37 din Cartea lui Iezechiel: Duhul, asemănat cu acea „rouă de apă curată“, transformă „inimile din piatră“ în „inimi de carne“, acolo unde poruncile se înscriau ca spontaneități ale vieții. Același autor biblic prezintă Duhul ca suflu al Învierii: „așa grăiește Domnul Dumnezeu oaselor acestora: Iată Eu voi face să intre în voi Duh și veți învia și veți ști că Eu sunt Domnul“. (Iezechiel 37, 5).

După ce se va scurge timpul de pregătire mesianică, Duhul nu Se va mai odihni numai în anumite persoane alese ale poporului teocratic, ci Se va odihni peste Mesia, „slujitorul suferind“, Care va „aduce mântuirea popoarelor“. „Fiul Omului“ este persoana integrantă, în Care sfinții cerului vor fi reînnoiți tot prin Duhul.

În Noul Testament, Iisus Se prezintă ca „Uns al Duhului“. La întrupare, Duhul este Cel Care împlineste ungera mesianică în Iisus și nu încetează să Se odihnească în El, să-Și manifeste puterea și bucuria divină în Cel întrupat: „În acest ceas, El S-a bucurat în Duhul Sfânt și a zis: Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului și al pământului...“ (Luca 10, 21). Totodată, prin Duhul Sfânt, Tatăl iubeste pe Fiul, iar Fiul iubeste pe Tatăl, așa cum s-a arătat la cele două mari „teofanii“: la Botezul în apele Iordanului și la Schimbarea Sa la Față de pe Tabor.

În Evanghelia Sfântului Ioan, în cuvântarea de rămas bun, Iisus încetează să mai descopere lucrarea Duhului, zicând: „Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor (Paraclet) vă va da, ca să rămână cu voi în veac, Duhul Adevărului, pe Care lumea nu poate să-L

primească, pentru că nu-L vede, nici nu-L cunoaște; voi Îl cunoașteți, pentru că rămâne la voi și va fi cu voi“ (Ioan 14, 16-17). Noul Paraclet (cuvântul înseamnă în grecește „avocat“, „mângâietor“, „cel care protejează și vivificază“) va interioriza și va manifesta prezența lui Hristos, comunicând oamenilor iubirea trinitară cu care Se identifică.

De fapt, după ce Duhul Sfânt a vegheat moartea și Învieria lui Iisus, apoi în chip de „nor“, la Înălțare, L-a purtat la „Dreapta Tatălui“, Trupul eclesial al lui Hristos devine locul sacramental unde Duhul Sfânt suflă în toată forța Sa: este vorba de „Rusalile universale“, care se manifestă ca „uragan“ și „limbi ca de foc“. Biserica este, deci, „misterul“, „taina“ lui Hristos în Duhul Sfânt. În această calitate, Biserica răspândește în lume forța Învierii și administrează harul Duhului Sfânt prin cei consacrați ca miniștri ai Tainelor lui Dumnezeu. Faptele Apostolilor apar, astfel, ca „Evanghelia Duhului“, în care Acesta vorbește și lucrează în strânsă legătură cu numele lui Iisus.

Progres către profunzimi

Sfântul Duh este Dumnezeu cel tainic, Cel interior, intim, Care vine ca o briză ușoară și pătrunde să vieze fiecare existență personală în comuniune teandrică interpersonală. Simbolurile Sale revelatorii: „vânt subțire“, „apă vie“, „foc arzător“, „porumbel“, „nor luminos“, pun persoanele în mișcare una către cealaltă, desemnând acea conivență între ființele conștiente și depășind orice relație empirică dintre ele. În esența lui Dumnezeu, Duhul, ca persoană trinitară, este Acel misterios „al Treilea“, prin Care este posibilă mișcarea iubirii dumnezeiești perihoretice, intratrinitare și în Care dualitatea Tată - Fiu nu poate fi opoziționistă, nu prin faptul că El I Se resoarbe inepuizabil, ci printr-o diversitate pleneră a unității.

Într-o variantă mai veche a Rugăciunii Domnești, „Tatăl nostru“, cererea „vie împărăția Ta“ era tradusă cu „vie Duhul Sfânt“, iar Psalmul mesianic 44, în versetul 9, prezintă pe Dumnezeu ca Cel ce unge cu untdelemnul bucuriei: „pentru aceasta te-a uns pe tine Dumnezeul tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe partașii Tăi“.

Analizând aceste două texte scripturistice novo și vetero-testamentare, mai mulți Părinți ai Bisericii primare, în special Sfântul Irineu de Lyon și Sfântul Grigorie de Nyssa, au definit pe Duhul Sfânt ca „Împărăția Tatălui și ungera Fiului“: Tatăl este Cel ce dă ungera, iar aceasta este Duhul, Care odihnește de-a

Viața în Duhul Sfânt

În lumina Duhului Sfânt, omul este în același timp în Hristos și cu Hristos. Prin Hristos, Care este „*Fața umană a Tatălui*“, omul devine capabil să întâlnească pe orice semen al său ca pe o persoană angajată în perspectiva asemănării cu Dumnezeu. Duhul ne face pe fiecare să distingem în noi icoana hristică. Părintele Pavel Florensky zicea în acest sens: „*Fața noastră, prin Duhul, devine icoană în lumina necreată a dumnezeirii*“. Astfel, puterea iubirii trebuie să fie asumată în libertatea Duhului, ca o forță creativă, dinamică și chinonică, ce ajută pe om să realizeze comuniunea interpersonală, condiție *sine qua non* pentru accederea în comuniunea sfinților, „*prietenii și casnicii lui Dumnezeu*“. De aceea, Sfânta Tradiție a Bisericii nu înseamnă recapitulare sau repetiție superfluă, ci înnoire a Duhului Sfânt în noi, adică perpetuare a Duhului în Biserică.

De asemenea, viața duhovnicească nu înseamnă decât „*viața în Duhul Sfânt*“. Prin harul Duhului, *moartea se abolește, Învierea înseamnă consistența vieții, teama devine îndrăzneală, spațiul morții devine câmpul Duhului Sfânt, iar noi respirăm harul Duhului Sfânt, viind și mișcându-ne întru El* (cf. I Tesaloniceni, 5,18). El, Duhul, ne introduce în „*adâncurile lui Dumnezeu*“ (I Cor. 2,10), prin El mărturisim că Iisus este Domnul Dumnezeu (cf. I Cor. 12,3) și îndrăznim, cu Iisus, să avem Duhul înfierii ca să recunoaștem pe Dumnezeu, zicând: „*Avva Părinte*“ (Romani 8,15). Duhul, de asemenea, ne descoperă tandrețea Tatălui, acea paternitate jertfelnică și eliberatoare. În Biserică, Duhul este Cel care dilată omul în toată imensitatea Trupului Tainic al lui Hristos, dar, în același timp, El îl recentrează în inima lui Iisus, Care este locul Duhului Sfânt, astfel încât Hristos, în Biserică Sa, ne pnevmatizează, iar Duhul ne hristifică (Cf. II Corinteni 3,17).

Sfântul Simeon Noul Teolog spune atât de frumos următoarele: „*Duhul Sfânt devine în sfinți tot ceea ce Sfintele Scripturi vorbesc despre Împărăția lui Dumnezeu: perlă, grăunte de muștar, aluat, apă vie, foc arzător, pâine, soț, soție, frate, soră, părinte etc*“, iar roadele Duhului sunt: „*dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, împotriva acestora neoperând nicio lege*“ (Galateni 5, 22-23).

De aceea, „*acolo unde este Duhul lui Dumnezeu, acolo este libertatea*“ (II Corinteni, 3,17). ✠

pururea în Fiul, ungând în Biserică, cu untdelemnul bucuriei, pe toți „*părtașii Lui*“, adică pe aceia ce devin fii și fiice ai Bisericii, prin sfântul Botez.

Dacă la creație Tatăl este izvorul, iar Logosul este Creatorul, Duhul Sfânt devine elanul către plinătatea și desăvârșirea creaturilor inconștiente. În om, însă, Duhul este ireductibilitatea persoanei și „*erosul*“ ca „*tensiune către viața cea mai deplină*“ (Dionisie Pseudoareopagitul).

Sfântul Ioan Evanghelistul spune că „*Vântul suflă unde voiește și tu auzi glasul lui, dar nu știi de unde vine și nici încotro se duce*“ (Ioan 3,8). Astfel devine „*sămâna Logosului*“ și face universală taina divino-

umanității hristice. El este Cel care integrează credincioșii în trupul mistic al lui Hristos, pecetluindu-i cu „*pecetea harului Său*“. Fără încetare, Duhul este Cel ce constituie „*kinonia*“, adică comuniunea și comunicarea în Biserică lui Hristos, în care dialectica unității și diversității este roada Duhului. Prin El, toți cei miruiți sunt mădulare în parte ale „*Trupului lui Hristos*“ și, deci, Iisus-Logosul are o relație personală cu fiecare, fiind același pentru toți și diferit pentru fiecare. La Rusalii, când s-a constituit Biserică, am văzut că limbile ca de foc „*s-au arătat împărțite fiecăruia*“ dintre cei prezenți (Fapte 2,3), cu toate că „*toți erau adunați împreună la un loc*“ (Fapte 2,1).

În urma ridicării Episcopiei Romanului la rangul de Arhiepiscopie cu titulatura nouă de Arhiepiscopia Romanului și Bacăului, PS Părinte Ioachim Băcăuanul a fost ridicat la rangul de Episcop vicar.

EVENIMENT

Sfântul Sinod al BOR a decis:

Episcopia Romanului devine Arhiepiscopia Romanului și Bacăului

În zilele de 18-19 iunie 2009, la Reședința Patriarhală, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a avut loc ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. În cadrul acesteia unele dintre cele mai importante decizii au fost alegerea unor noi ierarhi eparhioți în scaunele vacante de Episcop al Episcopiei Sloboziei și Călărașilor, respectiv al Episcopiei Hușilor și Aprobarea criteriilor pentru ridicarea unor episcopii la rangul de arhiepiscopii. În cadrul aceleiași ședințe, în urma ridicării Episcopiei Romanului la rangul de Arhiepiscopie cu titulatura nouă de Arhiepiscopia Romanului și Bacăului, Preasfințitul Părinte Ioachim Băcăuanul a fost ridicat la rangul de Episcop vicar.

FOTO: ZIARUL LUMINA

Sfântul Sinod al BOR, întrunit ședință de lucru în zilele de 18-19 iulie 2009

În prima zi a ședinței de lucru a Sfântului Sinod s-au ales ierarhii eparhioți în scaunele vacante de Episcop al Episcopiei Sloboziei și Călărașilor, respectiv al Epis-

Noi ierarhi la Slobozia și Huși

Întrunit sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, joi, 18 iulie, Sfântul Sinod al BOR a ales, prin vot secret, noi ierarhi pentru Episcopii Sloboziei și Călărașilor, respectiv pentru Episcopia Hușilor.

Noul episcop al Sloboziei și Călărașilor va fi întronizat pe 28 iunie

Preasfințitul Vincentiu Ploieșteanul, Episcop vicar patriarhal, și Preasfințitul Varsanufie Prahoveanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, au fost candidații propuși Sfântului Sinod de către Sinodul mitropolitan al Mitropoliei Munteniei și Dobrogei în consultare cu Adunarea eparhială a Episcopiei Sloboziei și Călărașilor. În urma votării, Preasfințitul Episcop Vincentiu (Grifoni) a fost ales cu 39 de voturi, iar Preasfințitul Părinte

Episcop Varsanufie Prahoveanul a obținut 7 voturi, din totalul de 46 de voturi valabil exprimate.

În urma aflării votului, PS Vincentiu, noul episcop ales al Episcopiei Sloboziei și Călărașilor, a declarat pentru Ziarul Lumina: „M-a ajutat foarte mult experiența de 16 ani, de la Patriarhia Română și nădăjduiesc ca și la Episcopia Sloboziei și Călărașilor să pot duce cuvânt bun și, mai ales, pace. Mi-a plăcut să cred că sunt un făcător de pace, pentru că Mântuitorul îi fericește pe făcătorii de pace. Mă duc ca un părinte, ca un frate pentru toți slujitorii care sunt în această binecuvântată eparhie și cu speranța ca împreună să putem să arătăm tuturor calea spre mântuire, să fim noi înșine făclii luminoase care să lumineze tuturor celor dintru întuneric“.

Ceremonia de întronizare a Preasfințitului Episcop Vincentiu, noul chiriarh ales al

Episcopiei Sloboziei și Călărașilor, va fi oficiată de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, în Catedrala episcopală din Slobozia, duminică, 28 iunie 2009.

În urma alegerii Preasfințitului Părinte Vincentiu în postul de episcop al Sloboziei și Călărașilor, Sfântul Sinod a aprobat desemnarea Preasfințitului Părinte Ciprian Câmpineanul, episcop vicar patriarhal, ca secretar al Sfântului Sinod și al Sinodului Permanent, începând cu 1 iulie 2009.

Din 29 iunie, un nou episcop eparhiot la Huși

Sub președinția Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a avut loc alegerea prin vot secret a noului Episcop al Episcopiei Hușilor. Preasfințitul Părinte Sebastian, Episcopul Slatinei și Romanaților, și Preasfințitul Părinte Corneliu Bărlădeanul, Arhiereu vicar al Episcopiei Hușilor, au fost candidații propuși Sfântului

copiei Hușilor. Astfel, Preasfințitul Părinte Vincențiu Ploieșteanul, Episcop vicar patriarhal a devenit noul Episcop al Episcopiei Sloboziei și Călărașilor, iar Preasfințitul Părinte Corneliu Bărlădeanul, Arhiepiscop vicar al Episcopiei Hușilor a fost ales în demnitatea de episcop al Hușilor.

2010, Anul Crezului Ortodox și Autocefaliei românești

Vineri, 19 iulie, între altele, Sfântul Sinod a decis proclamarea anului 2010 în Patriarhia Română drept Anul omagial al Crezului Ortodox și al Autocefaliei românești în contextul aniversării anului viitor a 1685 de ani de la Sinod I Ecumenic de la Niceea (325-2010) și a 125 de ani de la recunoașterea Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române (1885 - 2010).

În cadrul aceleiași ședințe, s-a decis canonizarea Cuviosului Ioanichie cel Nou de la Muscel (Argeș), cu ziua de prăznuire la 26 iulie.

De asemenea, din comunicatul emis presei de către Biroul de Presă al Patriarhiei Române, aflăm că Sfântul Sinod a aprobat înființarea Episcopiei Deveii și Hunedoarei, cu reședința în municipiul Deva și cu jurisdicția în județul Hunedoara.

În aceeași ședință s-a aprobat derularea de către Patriarhia Română a proiectului social-educational „Alege școala”, cu scopul prevenirii și combaterii abandonului școlar.

Aprobarea criteriilor pentru ridicarea unor episcopii la rangul de arhiepiscopii și pentru acordarea rangului de arhiepiscop onorific unor

Eveniment istoric pentru Bacău

În ședința din 18-19 iulie 2009, Sfântul Sinod al BOR a decis ridicarea Episcopiei Romanului la rang de Arhiepiscopie, cu titulatura Arhiepiscopia Romanului și Bacăului. Acordarea noii titulaturi readuce acest vechi spațiu de spiritualitate mai aproape de realitățile istorice, ținând cont de faptul că, în urmă cu câteva sute de ani se vorbea de Mitropolia de Jos a Moldovei, cu centrul la Roman, mitropolie din care a făcut parte și teritoriul actual al județului Bacău.

Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop vicar al Episcopiei Romanului a declarat în legătură cu această decizie: „Este o hotărâre istorică și foarte importantă din multe puncte de vedere. Mai întâi se acordă această onoare Eparhiei Romanului, care a împlinit de curând 600 de ani de atestare documentară. Apoi, este o onoare pentru credincioșii acestui ținut al Moldovei, care s-au străduit să promoveze de-a lungul timpului valorile culturale-religioase ale Bisericii noastre strămoșești. Totodată este o onoare pentru că se în-

cununează efortul atâtor ierarhi care s-au străduit să-l predice pe Hristos și să apere demnitatea Ortodoxiei: Macarie, Dosoftei, Pahomie de la Gledin, Ioan de la Râșca și Secu, Teodosie de la Brazi, cu toții episcopi sfinți, cărora li se adaugă și alții ca Anastasie Crimca, Veniamin Costachi, Melchisedec Ștefănescu care, la rândul lor, au scris, și ei, pagini din istoria acestei Eparhii”.

În urma ridicării Episcopiei Romanului la rangul de Arhiepiscopie, Preasfințitul Ioachim Băcăuanul a fost ridicat la rangul de Episcop vicar.

Menționăm că utilizarea noilor titulaturi va intra în vigoare după proclamarea solemnă, care va avea loc în cadrul unei festivități deosebite care va fi organizată la o dată ce va fi stabilită ulterior. (pr. **Constantin GHERASIM**)

episcopi a fost, de asemenea, unul dintre punctele aflate pe ordinea de zi a ședinței sinodale din iulie a.c.. În consecință, Sfântul Sinod a aprobat ridicarea la rangul de Arhiepiscopie a Episcopiei Râmnicului, Episcopiei Romanului, Episcopiei Buzăului și Vrancei, Episcopiei Argeșului și Muscelului, Episcopiei Dunării de Jos și a Episcopiei Aradului.

Cum aflăm din comunicatul Biroului de Presă al Patriarhiei Române, pentru activitate ierarhică pilduitoare și slujire chirieală deosebită și îndelungată a Bisericii, au fost ridicați la rangul de Arhiepiscopi onorifici Preasfințitul Părinte Iustinian Chira, Episcopul Maramureșului și Sătmăruului, și Preasfințitul Părinte Ioan Selejean, Episcopul Covasnei și Harghitei. ■

Sinod de către Sinodul mitropolitan al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, în consultare cu Adunarea eparhială a Episcopiei Hușilor. Întrucât Preasfințitul Părinte Episcop Sebastian și-a retras candidatura, Sfântul Sinod a completat lista candidaților cu numele Preasfințitului Părinte Gurie Gorjeanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Craiovei. În urma votării, Preasfințitul Părinte Corneliu (Onilă) a fost ales cu 43 de voturi, iar Preasfințitul Părinte Gurie Gorjeanul a obținut 3 voturi din cele 46 valabil exprimate.

Preasfințitul Părinte Corneliu, noul episcop ales al Episcopiei Hușilor - citat de Ziarul Lumina - după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a declarat: „Tuturor credincioșilor din Episcopia Hușilor le promit și le făgăduiesc dragostea și rugăciunea mea, în același timp dorind ca pe toți să-i asigur de purtarea mea de grijă pentru sufletul fiecăruia, pentru că misiunea unui episcop este în primul rând de a păstra dreapta credință și de a arăta credincioșilor calea care este Hristos Dumnezeu cel Întrupat, Cel care a biruit moartea și a înviat

Preasfințitul Vincențiu, noul episcop ales al Episcopiei Sloboziei și Călărașilor

din morți și ne-a chemat pe toți să fim martorii Învierii și a bucuriei Sale cerești.”

Ceremonia de întronizare a Preasfințitului Episcop Corneliu, noul chiriarh ales al Episcopiei Hușilor, va fi oficiată de Înaltpreas-

Preasfințitul Corneliu, noul episcop ales al Episcopiei Hușilor

fințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, în Catedrala episcopală din Huși, luni, 29 iunie 2009, la sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel, hramul catedralei episcopale din Huși.

Preasfințitul Ioachim a fost deopotrivă și al hușenilor și al băcăuanilor. Cele două eparhii, a Romanului și a Hușilor, cel puțin în ultimii 50 de ani, și-au scris existența pe aceeași pagină a istoriei.

IN MEMORIAM

PS Ioachim Mareș, un ierarh paradigmatic

□ Marți, 28 aprilie 2009, trupul neînsuflețit al PS Episcop Ioachim Mareș a fost depus în Catedrala „Înălțarea Domnului“ din Bacău □ Episcopu Hușilor este primul ierarh care își doarme somnul de veci în catedrala a cărei piatră de temelie a pus-o în anul 1991 □ În aceeași zi i-au fost decernate, *post-mortem*, titlurile de cetățean de onoare al județului Bacău și cetățean de onoare al municipiului Bacău □ „Preasfințitul Ioachim a fost deopotrivă și al hușenilor și al băcăuanilor“, a remarcat PS Arhiepiscopul Ioachim Băcăuanul în cuvântul rostit cu acest prilej, pe care vi-l prezentăm în cele ce urmează □

† IOACHIM BĂCĂUANUL,
Arhiepiscop-vicar
al Episcopiei Romanului

Îndurerată adunare,

Săptămâna Luminată din acest an a fost cernită de o veste tristă și neașteptată. Doi vrednici ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române, PS Damaschin Coravu, Episcopul Sloboziei și Călărașilor și PS Ioachim Mareș, Episcopul Hușilor, un băcăuan autentic și mult iubit în Episcopia Romanului, au trecut în odihna lui Dumnezeu. Vestea s-a întins repede, iar doliul s-a așezat ca un voal peste sufletele celor ce i-au iubit pentru calitățile lor excepționale. Providența a făcut ca cei doi să fie chemați, aproape în același timp, la ceruri. Dar planul lui Dumnezeu nu s-a încheiat aici. Asemănările între cele două plecări se succed.

Dacă în Duminica Tomei a fost așezat Episcopul Damaschin într-un mormânt nou, amenajat în catedrala ctitorită de el la Slobozia, astăzi, potrivit hotărârii luate în cadrul Sinodului Mitropolitan al Moldovei și Bucovinei, va fi așezat, în una dintre criptele noi ale Catedralei „Înălțarea Domnului“, cel care a pus piatră de temelie și fundațiile acesteia, iubitorul de Dumnezeu, Ioachim Mareș, Episcop al Hușilor și fost Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului și Hușilor.

*Deopotrivă al hușenilor
și al băcăuanilor*

Preaiubiți frați și surori în Hristos,

Mulți se vor întreba de ce Episcopul Hușilor este adus și înmormântat la Bacău? Nu se cuvenea oare ca cel ce a redeschis,

PS Ioachim Mareș (1927-2009),
episcop al Hușilor din anul 1996

după mai bine de 45 de ani, acela de Dumnezeu ocrotită eparhie, desființată abuziv în perioada comunismului, unde a păstorit 13 ani, să fie înmormântat în mijlocul celor cărora le-a fost părinte duhovnicesc atâția ani?

Da, așa s-ar fi cuvenit!

Dar să nu uităm un fapt esențial! Preasfințitul Ioachim a fost deopotrivă și al hușenilor și al băcăuanilor. Cele două eparhii, a Romanului și a Hușilor, cel puțin în ultimii 50 de ani, și-au scris existența pe aceeași pagină a istoriei. Atunci când chiriarhul Romanului, Preasfințitul Eftimie, supranumit *cel Bun*, a ales pe Preasfințitul Ioachim Mareș să-i fie colaborator, cele două eparhii constituiau o singură jurisdicție canonică. După hirotonie, activitatea arhiepiscopului-vicar, pe atunci Ioachim Vasluiuanul, s-a desfășurat deopotrivă în toate provinciile Eparhiei, respectiv Vaslui, Roman și Bacău. După anul 1996, cele două eparhii au devenit independente. Cu toate acestea, pașii Preasfințitului Ioachim au bătătorit în continuare potecile ținutului băcăuan. Era firesc să facă acest lucru, din motive misionare și familiale.

După cum se știe, Preasfinția Sa s-a născut în ziua de 12 martie 1927, la Măgirești, localitate din părțile Moinestiului. Și-a iubit mult locurile natale. Dumnezeu a rânduit ca, după ce și-a terminat studiile teologice și a devenit preot, să activeze și în unele parohii din ținuturile moinestene, pe care le cunoștea foarte bine încă din vremea copilăriei. Casa părintească și satul natal au fost pentru el micul paradis în care-și găsea liniștea. Sora sa Georgeta stă încă în casa părintească și menține candela aprinsă la căpătâiul părinților lor, Nicolae și Maria Mareș, precum și la mormântul prezbiteriei Ana.

Preasfințitul Ioachim Mareș a mai activat, ca preot, și la alte biserici din județul Bacău, până a devenit paroh al bisericii în care acum este pomenit. După ce a devenit arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului și Hușilor, în locul său, la această biserică, activitatea pastoral-misionară și administrativ-gospodărească a fost continuată de cumnatul său,

părintele Ioan Pricop, împreună cu prezbitera Maria. Tot în acest oraș s-au mai format cei patru nepoți, care îl iubesc atât de mult pe unchiul lor, Episcopul Ioachim. Aceeași iubire i-au arătat-o și rudeniile de alianță, între care amintim pe domnul Marinel Burduja.

Aceste câteva aspecte, aparent nesemnificative, dovedesc legăturile Episcopului Ioachim Mareș cu Bacăul. Dar sunt și altele, mai temeinice. Dincolo de legăturile de rudenie amintite, Preasfințitul Ioachim a avut în Bacău și în împrejurimi numeroși prieteni intelectuali și mulțime de fii și fiice duhovnicești, cărora le-a fost părinte spiritual. Aceștia i-au păstrat vie amintirea pe me-leagurile băcăuane, chiar dacă Preasfinția sa a fost trimis în misiune la Episcopia Hușilor. Să nu uităm că foarte mulți preoți și călugări din această eparhie au fost hirotoniți, din încredințarea Preasfințitului Eftimie, de către PS Ioachim Mareș. Am cunoscut mulți clerici și mireni care mergeau cu regularitate la Huși, unde îi primeau cu ospitalitatea și dragostea-i caracteristice.

La Bacău, trupul neînsuflețit al episcopului PS Ioachim Mareș a fost depus pentru câteva ore în Biserica „Sfântul Nicolae“ din Bacău, unde timp de șase ani a fost paroh

Ctitor al catedralei băcăuane

Mai trebuie să amintesc și faptul că Episcopul Ioachim, în calitatea sa de preot și mai apoi de arhiepiscop în aceste părți, a coor-

donat, în mod nemijlocit, lucrările de reparație și construcție la foarte multe biserici și mănăstiri băcăuane. Nu este cazul acum să fac o prezentare amănunțită a tot

ceea ce a împlinit Preasfinția sa, pe multiple planuri, la Bacău și la Roman; ar fi un imens catalog de fapte pe care le știe Dumnezeu. Pot spune doar că, în fiecare punct cardinal al

Ultimul drum la Bacău al episcopului Ioachim al Hușilor

Clopoțele celor două catedrale din inima Bacăului au răsunat a durere și întristare în miezul zilei de 28 aprilie. Ziua aceasta va rămâne înscrisă în istoria orașului ca ziua în care trupul neînsuflețit al episcopului Ioachim al Hușilor a fost depus, pentru a-și dormi somnul de veci, în una dintre criptele special amenajate la demisolul Catedralei „Înălțarea Domnului“.

Ceremonia religioasă a început în jurul orelor 8.00, cu Sfânta Liturghie, oficiată de un sobor de ierarhi, sub protia *Înaltpreasfințitului Teofan*, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, alături de care s-au aflat *Înaltpreasfințitul Pimen*, arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, *Preasfințitul Calinic*, episcop al Argeșului și Muscelului, *Preasfințitul Calinic Botoșăneanul*, episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, *Preasfințitul Ioachim Băcăuanul*, arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului, și *Preasfințitul Corneliu Bărlădeanul*, arhiepiscop-vicar al Episcopiei Hușilor. La eveniment au participat și reprezentanți ai autorităților locale și județene, peste 150 de preoți, călugări și câteva mii de credincioși sosiți din tot județul, precum și din județele învecinate, cu toții dornici să aducă un ultim omagiu ierarhului de la Huși care, de-a lungul vieții, a slujit cu vrednicie și la Bacău.

Depus la demisolul catedralei pe care a ctitorit-o

Sfânta Liturghie a fost urmată de o slujbă de pomenire. La finalul acesteia, PS Arhiepiscop Ioachim Băcăuanul a ținut un cuvânt evocator despre activitatea pastoral-misionară, filantropică, și de-

spre vocația de ctitor a Preasfințitului Ioachim Mareș. La rândul său, IPS Mitropolit Teofan a vorbit despre frumoasa, binecuvântata, dar și dificila misiune pe care o are un ierarh, prezentând frământările unui arhiepiscop, permanenta sa grijă față de cei pe care Dumnezeu i-a dat spre a-i ocroti și a-i călăuzi pe calea mântuirii.

La final, prefectul Dorian Pocovnicu a oferit post-mortem Preasfințitului Ioachim Mareș o diplomă de excelență din partea Ministerului Afacerilor și Internelor, a Prefecturii. Apoi, *Dumitru Brăneanu*, vicepreședintele Consiliului Județean a anunțat public, decernarea titlului de cetățean de onoare al Județului Bacău, aceluiași vrednic ierarh, pentru ca, în final, primarul Bacăului, *Romeo Stavarache* să înștiințeze pe cei prezenți că PS Episcop Ioachim al Hușilor este declarat post-mortem și cetățean de onoare al municipiului Bacău. Ambele distincții au fost înmânate de către autoritățile PS Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul.

Ceremonia religioasă a continuat cu procesiunea de la Catedrala „Sf. Nicolae“ la Catedrala „Înălțarea Domnului“. Ierarhii prezenți, preoții și credincioșii au însoțit trupul neînsuflețit al episcopului de la Huși până la biserica de la demisolul Catedralei. Aici, după câteva rugăciuni, IPS Mitropolit Teofan a pecetluit piatra mormântului, așa cum este rânduiala pentru un ierarh, în suntele prelungi ale cântării: „Veșnica pomenire lui Ioachim Episcopul“. Dumnezeu să-l ierte! (pr. Ctin GHERASIM)

**PS Episcop Ioachim Mares era vesnic în
lucrare. Iubea lucrul bine făcut. În locurile
unde a păstorit, acolo viața religioasă
a prins urcuș hotărât, real și constant.**

IN MEMORIAM

Eparhiei Romanului, Episcopul Ioachim a ctitorit sau rectorit câte o biserică. Amintesc doar câteva : „Precista Mare“ din Roman, biserica monument-istoric din Miron Costin-Neamt, Biserica „Adormirea Maicii Domnului“ din satul natal, Măgurești, biserica marelui voievod Ștefan cel Mare și Sfânt din Borzești, Biserica „Sfântul Nicolae“, până mai ieri, catedrală a orașului Bacău etc.

Însă motivul copleșitor, care sustine decizia ca Ioachim Mares, Episcopul Hușilor, să-și doarmă somnul de veci la Bacău este acela că a pus piatra de temelie a celei mai mari biserici ortodoxe din România, Catedrala „Înălțarea Domnului“. În cele ce urmează, vom aminti împrejurările istorice care au determinat nașterea acestei ctitorii.

Era în anul 1991. Poporul român abia își recăpătase libertatea. Până atunci Biserica era constrânsă să-și manifeste o fărâmiță din misiunea ei eternă în careul restrâns al lăcașului de închinare. Episcopul Ioachim, mare misionar, catehet și păstor adevărat, suferea mult din cauza încorsetării la care era supus de brațul secular al epocii. După 1989 s-a simțit liber. A început să-și etaleze talanții pe care i-a dăruit Dumnezeu. Din încredințarea Presfințitului Eftimie, a început demersurile de întocmire a primelor planuri pentru impresionanta catedrală. Zelul său pentru realizarea mărețului edificiu era debordant. Preoții îl prețuiau, intelectualii îl încurajau, prietenii îl ajutau, autoritățile epocii îi aprobau orice demers. Și astfel, în inima Bacăului, s-au început lucrările catedralei, care a devenit deja un simbol al tuturor băcăuanilor. Mulțumesc și cu acest prilej, în numele Episcopului Ioachim Mares, celor care au sprijinit dintru început acest edificiu, dar, mai ales, celor care sprijină și astăzi, cu aplomb, continuarea lucrărilor la acest templu sfânt din inima Bacăului, pe care Preasfințitul Ioachim l-a dorit atât de mult. Continuând lucrările aici, înseamnă că vom cinști, după cuviință, memoria acestui ierarh paradigmatic.

Într-adevăr, catedrala noastră este, până la ora actuală, cel mai mare edificiu ecleziastic din întreg spațiul ortodox românesc. Dar nu acest fapt este cel mai important. În biserică,

Trupul neînsuflețit al PS Ioachim Mares a fost purtat în procesiune în Bacău de la Catedrala „Sf. Nicolae“ la Catedrala „Înălțarea Domnului“

FOTO: DAN DIMITRIU

a fi mare înseamnă a fi smerit, adică mare într-o smerenie. Așa era Preasfințitul Ioachim: mare într-o smerenie. De aceea Dumnezeu l-a inspirat să înceapă această măreață construcție. Nu „trâmbița“ nicum realizările sale. Făcea totul din iubire pentru Dumnezeu. Avea conștiința că tot ceea ce împlinște reprezintă darurile pe care Dumnezeu le împărtășește păstorilor săi prin el. De aceea, suntem încredințați că faptele lui, viața lui jertfelnică vor fi socotite ca dreptate în ceruri de nemitarnicul Judecător, iar Hristos Se va recunoaște în chipul său blând ca și crinul Bunelor Vestiri în faptele pe care le-a făcut spre slava Lui.

O paradigmă pentru mulți dintre noi

Preaiubiți prieteni,

În aceste momente sobre și cu neputință de uitat, când ne despărțim pentru o vreme de preaiubitul nostru prieten de suflet și părinte

duhovnicesc, Episcopul Ioachim, ce putem să-i spunem în mod deosebit?

Preasfinția voastră,

Astăzi, pentru Preasfinția voastră, este zi de Paști. Toată această lume, adunată în biserică pe care ați rectorit-o de fiecare dată când dinte nemilos al vremii sau focul mistuitor au distrus-o, a venit să vă vadă. Toți cei pe care i-ați iubit, pe care i-ați ajutat, pe care i-ați condus pe calea către Hristos, pe care i-ați mărturisit, i-ați binecuvântat, i-ați hirotonit, notabilități, prieteni, rudeni și cunoscuți sunt astăzi aici. I-ați mobilizat încă o dată, dar nu pentru o lucrare sau corvoadă anume, ci pentru a cinști trupul preasfinției voastre ostenit de atâta efort și de boală, căci cu sufletul ați plecat către ceruri să vedeți fața Celui pe care L-ați slujit cu credință. De data aceasta, suntem adunați în jurul Preasfinției voastre, nu pentru a face planuri de viitor pentru această biserică, sau pentru catedrală, cum făceam de atâtea ori, ci pentru a ne ruga pentru Preasfinția voastră, cum și PS

Un ctitor în piatră și slavă

Vineri, 24 aprilie, de „Izvorul Tămăduirii“, PS Ioachim Mares, episcop al Hușilor, a trecut la cele veșnice. Boala, răbdată martiric, l-a stins în trup. Avea 82 de ani. Viața întregă a închinat-o slujirii lui Hristos, ca preot de mir, apoi ca ierarh.

L-am cunoscut pe PS Episcop Ioachim aici, vremea când era Arhiepiscop-vicar al

Episcopiei Romanului și Hușilor și conducea mersul Seminarului Teologic, unde eu predam limba și literatura română. Între anii 1990-1996, am colaborat la realizarea unor spectacole de teatru religios. PS Episcop Ioachim Mares era vesnic în lucrare. Iubea lucrul bine făcut. În locurile unde a păstorit, acolo viața re-

ligioasă a prins urcuș hotărât, real și constant.

Toți cei care l-au cunoscut mai îndeaproape au văzut în PS Sa un slujitor, deopotrivă, al Bisericii și al culturii. Un ierarh creator! Are lucrări multe, profunde și de referință.. „Cronica Episcopiei Hușilor“ la care trudea cu râvnă, în crug de noapte, e, fără de tăgadă, între cronicile eparhiilor noastre, cea dintâi și cea mai cuprinzătoare

Voastră v-ați rugat de atâtea ori pentru noi. Vă promitem că vom termina lucrările pe care le-ați început, fie aici, fie la Huși. Odihniți-vă în pace și priviți-ne de acolo de unde sunteți! Știm că în inima Presfinției voastre toți aveam un loc însemnat, pentru că ați reușit să dobândiți marea calitate de a fi același pentru toți și diferit pentru fiecare. Veți rămâne o paradigmă pentru mulți dintre noi.

Îmi amintesc, în aceste momente, de ziua de 3 mai a anului 2000, când am slujit pentru prima dată ca arhiepiscop, în sobor, cu Preasfinția voastră, sub protia Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, pe atunci Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, Sfânta Liturghie organizată între primele ziduri ale catedralei care abia ieșiseră din pământ. Între altele, atunci mi-ați încredințat lucrarea, spunându-mi și următoarele cuvinte: „*Un Ioachim a început această zidire, un alt Ioachim o va termina!*“ Văd că proorocia s-a împlinit pe ju-

mătate. Preasfinția voastră ați plecat deja în veșnicia lui Dumnezeu, înaintea terminării măretului lăcaș, dar rugați-vă Lui să se împlinească și cea de-a doua parte a profeției. Vă asigur că voi depune tot efortul și știința mea la împlinirea dorinței pe care ați rostit-o. Peste câteva momente, vom așeza trupul Preasfinției voastre spre odihnă veșnică, la temelia catedralei, adăugând astfel încă o piatră nestemată la zidirea acestui măret edificiu.

Odihniți-vă în pacea lui Dumnezeu !

Distinși și onorabili prieteni,

Vă rog să-mi permiteți ca, în final, să aduc un cuvânt de îmbărbătare, de mângâiere și compasiune prietenilor care au venit de la Huși ca să-și urmeze ierarhul până la noi, precum și membrilor familiei îndoliate, din partea Centrului eparhial al Episcopiei Ro-

Amintire veche

Era în primăvara anului 1991, în preajma Paștilor. Casa de cultură din Roman era plină ochi. Seminarul „Sf. Gheorghe“ avea aici spectacol religios: corul și piesa de teatru „Hazel“. Doi copii sunt martorii răstignirii lui Iisus. Ei trăiesc clipe de rupere a inimii. Cei doi seminaristi joacă excelent. În primul rând, lângă scenă, în năduf de emoție, mă pierdusem. Deodată, simt

Slujba înmormântării vrednicului de pomenire, Preasfințitul Părinte Episcop Ioachim Mares, a fost oficiată la Catedrala episcopală din Huși, în ziua de 27 aprilie a.c.. Slujba a fost oficiată pe un podium amenajat lângă Catedrala episcopală din Huși de un sobor de 12 ierarhi: Înaltpreasfințitul Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, și locțiitor de Episcop al Hușilor, Înaltpreasfințitul Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului, Înaltpreasfințitul Pimen, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, Preasfințitul Epifanie, Episcopul Buzăului și Vrancei, Preasfințitul Calinic, Episcopul Argeșului și Muscelului, Preasfințitul Casian, Episcopul Dunării de Jos, Preasfințitul Nicodim, Episcopul Severinului și Strehaiei, Preasfințitul Ambrozie, Episcopul Giurgiului, Preasfințitul Visarion, Episcopul Tulcii, Preasfințitul Calinic Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, Preasfințitul Corneliu Bărlădeanul, Episcop ales al Episcopiei Hușilor și Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului

manului, personal și din partea PS Eftimie, care în anul 1985 și-a ales drept colaborator apropiat pe PS Ioachim Mares. Au lucrat împreună, cu timp și fără timp, având conștiința că lucrarea lor este „de la Dumnezeu și pentru Dumnezeu“.

De asemenea, aceleași gânduri de compasiune vi le adresez din partea întregului cîm clerical și monahal al Eparhiei noastre.

Rugăm pe Hristos înviat să așeze cu dreptii pe arhiepiscopul Său de pioasă amintire!

Dumnezeu să îl ierte și să-l odihnească în pace!

Veșnică lui pomenire! □

strângere caldă de mână. Prin clar-obscurul sălii, PS Ioachim venise lângă mine. N-am să-i uit niciodată privirea care-mi îndemna, prin semn ușor, privirea înspre extremitatea rîndului, unde, într-un ochi de lumină pală, o bătrînică plîngea înăbușit. Mi-a șoptit: „Iată puterea teatrului, domnule profesor!“ A fost cel mai profund gest de mulțumire pe care l-am primit vreodată. (prof. Ctin ADAMOVICI)

re-n conținut și desăvârșită în formă. La început, când păstora la Roman, ca arhiepiscop-vicar, aceasta se numea „Cronica Episcopiei Romanului și Hușilor“. Aici au publicat intelectualii româșcani de marcă. Alături „Cronicii“, „Precista Mare“, bijuterie arhitecturală de măretie sobră, ne vor aminti mereu și mereu de osârdia PS Episcop Ioachim Mares. A fost cu adevărat un ctitor în piatră și slavă.

Menționăm că lărgirea domeniilor în care statul poate acorda sprijin financiar unităților de cult nu înseamnă automat și creșterea cuantumului acestui sprijin, ci înseamnă doar că, în limita bugetului deja aprobat pentru anul 2009, noi activități ale cultelor sunt finanțabile.

Noi activități finanțabile ale cultelor

În conformitate cu prevederile Statutului pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, preotul paroh este administratorul întregii averi parohiale mobile și imobile, având obligația de a se îngriji de construcția, repararea și restaurarea edificiilor bisericesti, instituțiilor culturale, social-filantropice și fundaționale, casei parohiale și altor bunuri bisericesti parohiale (Articolele 64 și 65 din Statutul B.O.R.).

Pentru că majoritatea unităților de cult nu au fondurile necesare derulării proiectelor de construcție, reparații sau consolidări ale imobilelor, care sunt și de interes social, s-a reușit completarea legislației existente, privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase din România.

Extinderea colaborării cu instituțiile statului

Pe data de 7 mai 2009 a fost publicată în „Monitorul Oficial” nr. 300/2009 Legea nr. 128/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 82/2001. Ordonanța Guvernului nr. 82/2001, care a fost modificată și completată cu acest prilej, reprezintă cadrul legal pe care se fundamentează încă din anul 2001 sprijinul autorităților centrale (Guvernul și Parlamentul, de regulă prin intermediul bugetului Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național), dar și a celor locale (consilii locale și județene) pentru susținerea unor activități ale unităților de cult, precum: restaurarea și conservarea monumentelor istorice și a bunurilor din patrimoniul național mobil aparținând cultelor, construirea și repararea de lăcașuri de cult, sprijinirea salarizării la nivelul salariului minim pe economie a personalului neclerical al cultelor (cântăreți, paraclisieri etc.), organizarea de muzee ale cultelor, desfășurarea de asistență

socială de către culte, organizarea de activități interne și internaționale de către culte.

Experiența ultimilor ani a dovedit faptul că, în practică, activitățile cultelor sunt de larg impact social și prezintă un interes deosebit pentru stat, care are interesul să le dezvolte și să le susțină, întrucât preiau, în fapt, o parte din efortul statului în diverse domenii (asistență socială, educație și învățământ, cultură, sprijinirea diasporei).

Ca urmare, s-au evidențiat noi domenii din activitatea cultelor pe

care statul are interesul să le susțină și care nu erau incluse în forma textului legal din anul 2001. De aceea, Guvernul României a inițiat în anul 2008 un proiect de completare a Ordonanței Guvernului nr. 82/2001, proiect aprobat pe rând de Senat și de Camera Deputaților, devenind Legea nr. 128/2009.

Principalele noutăți

Modificările aduse Ordonanței Guvernului nr. 82/2001 vizează între altele:

- crearea posibilității pentru autoritățile publice locale să asigure din fonduri proprii noi posturi neclericale pentru unitățile de cult, în acest fel făcându-se și aplicarea autonomiei comunităților locale, comunitățile locale fiind cele mai în măsură să cunoască și să sprijine activitatea unităților de cult din cuprinsul lor;

- crearea cadrului legal pentru finanțarea de la bugetul de stat și de la bugetele locale a unor noi ac-

tivități ale cultelor, precum: construirea și repararea sediilor administrative ale eparhiilor sau ale centrelor de cult, a sediilor unităților de învățământ teologic proprietate a cultelor recunoscute, pentru achiziționarea, construirea, repararea și amenajarea clădirilor având destinația de așezăminte de asistență socială și medicală susținute de acestea.

Menționăm că lărgirea domeniilor în care statul poate acorda sprijin financiar unităților de cult nu înseamnă automat și creșterea cuantumului acestui sprijin, ci înseamnă doar că, în limita bugetului deja aprobat pentru anul 2009, și aceste noi activități ale cultelor sunt finanțabile.

Credem că aceste informații, preluate prin intermediul Serviciului Juridic al Patriarhiei Române, sunt de un real ajutor pentru preoții din Eparhia Romanului, care au în derulare asemenea investiții. (pr. Vasile Ghiniță-Șerban, Consilier Economic)

Metodologia pentru obținerea gradului II în preoție

„Metodologia pentru obținerea gradelor profesionale în preoție de către personalul clerical“ a fost revizuită, în cadrul lucrărilor Comisiei speciale de la Patriarhia Română, la data de 1 aprilie 2008 și aprobată de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în ședința Sa din 9-10 iulie 2008, prin Hotărârea de pe Temei nr. 1199/2008.

Actul normativ aprobat de Sfântul Sinod al BOR specifică, pentru obținerea gradului II în preoție, prevederi precise, defalcate în funcție de studiile, medii sau superioare, ale candidaților.

Acte necesare la depunerea dosarului

Potrivit acestora, metodologia pentru gradul II - studii medii și superioare - arată că acesta se obține, la cerere, după cel puțin 4 ani de la examenul de definitivare, iar înscrierea preoților la cursurile pentru gradul II se face la Centrul Eparhial, cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea cursurilor, prin depunerea unui dosar care va cuprinde:

- copie după diploma de absolvire a seminarului sau copie după diploma de bacalaureat sau copie după diploma de licențiat în teologie, și, doar pentru studii medii, copie după certificatul de atestare a competențelor profesionale, adeverință de capacitate preotească și copie după certificatul de acordare a definitivării;
- adeverință care să ateste cel puțin 6 ani de vechime în preoție;
- memoriu de activitate avizat de protopop, având calificativul cel puțin „Bine“;
- dovadă cu notările administrative de la Centrul Eparhial pe ultimii 4 ani, pentru candidații cu studii medii;
- dovadă privind elaborarea sau susținerea unei conferințe preotesti ori a unei teme în cadrul Cercului pastoral, în ultimii 4 ani;
- dovada privind publicarea unor cărți, studii, articole, predici, cateheze, conferințe, alte

materiale de interes bisericesc (cel puțin 5 materiale), pentru candidații cu studii superioare;

atestarea privind organizarea unei vizite arhieresti în parohie, precum și a realizărilor semnificative pe plan pastoral-liturgic, cultural-misionar, social-filantropic și administrativ-gospodăresc, în ultimii 4 ani.

Media de promovare, minim 7

Lista cu numele candidaților care au primit aprobarea chiriarhului pentru înscrierea la cursurile de gradul II se comunică centrului teritorial de cursuri, cu 15 zile înainte de începerea cursurilor. Cursurile au o durată de 2 săptămâni și frecvență obligatorie, se organizează la cele 6 centre teritoriale în perioada iulie-septembrie, pe baza tematicii aprobate de Sinodul mitropolitan, desfășurându-se în cel mai adecvat spațiu de studiu (mănăstire) de pe raza centrului teritorial. Cursurile se finalizează cu examen constând în două probe scrise: o probă de cunoștințe teologice inter-disciplinare și o probă de cunoștințe pastoral-misionare, pe baza tematicii aprobate de Sinodul mitropolitan și a bibliografiei recomandate. Media de promovare a examenului este minimum 7 (șapte) și nicio notare parțială sub 6 (șase).

Candidații care nu au promovat examenul se pot prezenta la un nou examen în anul următor, în aceleași condiții descrise mai sus.

Centrul Eparhial, pe baza cataloagelor comunicate de centrele teritoriale de cursuri, înscrie în fișa personală a fiecărui preot rezultatul obținut și eliberează, la cerere, „Certificat de acordare a gradului II“.

Doctoratul sau masterul în teologie echivalează gradul II în preoție

Menționăm că potrivit aceleiași metodologii, absolvenții cursurilor de doctorat și cei cu diplomă de master în teologie sunt încadrați la gradul II, la cerere, pe baza unui dosar care să cuprindă:

- copie după actul de absolvire a cursurilor de doctorat sau după diploma de masterat;
- adeverință care să ateste cel puțin 6 ani de vechime în preoție (la parohie sau în învățământul teologic);
- memoriu de activitate avizat de protopop sau de conducătorul instituției de învățământ teologic. (pr. Gheorghe MIRON, Consilier administrativ-bisericesc)

Manifestările cultural-religioase din programul Zilelor „Episcop Melchisedec Ștefănescu“ s-au desfășurat anul acesta sub genericul „Episcopul Melchisedec, mare dascăl și apologet al Ortodoxiei - 130 de ani de la înscăunarea ca Episcop de Roman“.

EVENIMENT

Zilele „Episcop Melchisedec Ștefănescu“ au ajuns la a IX-a ediție

FOTO: PR. CORNEL PAU

A IX-a ediție a Zilelor „Episcop Melchisedec Ștefănescu“, desfășurată la Roman, în perioada 16-18 mai 2009, a reunit anul acesta ample manifestări cu caracter cultural și spiritual. Având ca organizatori Episcopia Romanului și Fundația „Episcop Melchisedec“, manifestările au fost coordonate de PS Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului.

Manifestările cultural-religioase puse sub genericul „Episcopul Melchisedec, mare dascăl și apologet al Ortodoxiei - 130 de ani de la înscăunarea ca Episcop de Roman“ au debu-

tat sâmbătă, 16 mai, începând cu orele 14:00, la Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Gheorghe“. În deschiderea simpozionului primei zile, PS Arhiepiscop Ioachim Băcăuanul a rostit un cuvânt de binecuvântare, dar și de

evocare a Episcopului Melchisedec Ștefănescu. Acestei cuvântări i-au urmat un șir de trei conferințe: „Episcopul Melchisedec Ștefănescu, apologet al Ortodoxiei“, susținută de prof. univ. dr. Tudor Ghiddeanu de la Facultatea de Filosofie a Universității „Al. I. Cuza“ din Iași, „Episcopul Melchisedec Ștefănescu, mare dascăl și orator al Ortodoxiei“, susținută de protos. Pimen Costea, exarh eparhial și „Aspecte ale muzicii bisericești din România în concepția episcopului Melchisedec Ștefănescu“, susținută de prof. dr. Ovidiu Trifan.

La mormântul episcopului Melchisedec, acum 87 de ani

În încheierea celei de a doua zile a manifestărilor dedicate anul acesta episcopului Melchisedec Ștefănescu, PC Pr. Florin Tuscanu, Protopop de Roman, a adus în atenția auditoriului prezent în Catedrala episcopală „Sf. Parascheva“ cuvântul rostit de mitropolitul Visarion Puiu, pe vremea când era episcop al Argeșului, la parastasul de 30 de ani (16 mai 1922) la mormântul episcopului Melchisedec:

„Într-o grădină vlădicească și în fața unui mormânt“

„În acest oraș străvechi al Romanului, cu așezare așa de pitorească și cu gospodării a-fundate în verdeata grădinilor, viața este mărginită spre mieznoapte de fabrici și căi ferate, fructe ale vremurilor noi, pe care le arată furnalele de fabrici și mișcarea intensă a trenuri-

lor; iar spre miezăzi, de instituții seculare bisericesti, liniștite, lăsate nouă de veacuri apuse, arătate de turlele episcopiei și ale mănăstirii de lângă ea.

Venind prin latura amintită la început și străbătând ulițele curate și drepte ale acestui mic oraș, cu viață așa de domoală, iată-ne adunați laolaltă, localnici și oaspeți veniți din depărtări, în această parte veche a Romanului, într-o grădină vlădicească și în fața unui mormânt.

Am zis, oraș domol, pentru că, deși viața lui se socotește în secole, și-și duce obârșia tocmai la începutul întocmirilor politice ale țării moldovenești, și cu toate că a fost un oraș însemnat în vechea noastră țară a Moldovei, totuși, nici în trecut, precum nici în prezent, nu a fost loc frământat de întâmplări istorice însemnate, ci și-a păstrat un caracter patri-

arhal, purerea patriarhal, așa cum ni se înfățișează și acum.

Și, precum în vremea veche a văzut mulți din cei mai de seamă boieri și-a fost târg de mare vornicie, dar fără urme deosebite în istoria Moldovei, așa în latura bisericască, pe aici treceau toți vlădicii neamului, înainte de a urca la cârma Mitropoliei Țării Moldovei, dar nici de la unii, nici de la alții, orașul nu păstrează urme deosebite, nici chiar mormintele lor; căci prea puțini dintre ei, și foarte apropiați de zilele noastre, odihnesc în această liniște de vlădicească așezare a Episcopiei de Roman.

Numai un singur ierarh, un singur vlădică de Roman, oprit aici din mersul său spre cârma înaltă a Bisericii de neprieteni, ilustrează acest târg, precum prin activitatea ce a desfășurat ca păstor al acestei eparhii cât a fost în viață, așa și prin faptul că aici a cerut să fie

FOTO: PR. CORNEL PANU

Slujba de pomenire a episcopului Melchisedec Ștefănescu a fost precedată anul acesta de o procesiune de la Catedrala episcopală la capela care adăpostește mormântului vrednicului ierarh romășcan

„Melchisedec, lumina Ortodoxiei românești“

Un alt moment al întrunirii l-a reprezentat lansarea volumului „Melchisedec, lumina Ortodoxiei românești“, întocmit după o intensă și importantă documentare științifică de prof. univ. dr. Tudor Ghiddeanu. Prezentarea a fost făcută de către prof. Gheorghe A. M. Ciobanu. În prefața volumului, intitulată „Episcopul Melchisedec Ștefănescu - un

ierarh plurivalent“, PS Arhiepiscopul Ioachim Băcăuanul remarcă faptul că: „Episcopul Melchisedec rămâne cea mai emblematică personalitate a celei de-a doua jumătăți a secolului al XIX-lea. A fost un ierarh complex: erudit și literat, istoric și diplomat, administrator al Tainelor lui Dumnezeu și liturgist, profesor și teolog, orator și scriitor, urmând ca șirul termenilor care definesc polivalența acestui episcop să se prelungească pe măsura studiului personal.“

În același context, corala elevilor seminaristi, dirijată de prof. Gheorghe Gozar, a prezentat un concert pascal. Deasemenea, a fost deschisă o expoziție documentară de carte și obiecte de cult ce au aparținut episcopului Melchisedec Ștefănescu.

Moderatorul manifestărilor din prima zi a fost PC Pr. Ioan Gherasimescu, vicar administrativ al Episcopiei Romanului. PS Dr. Ioachim Băcăuanul a oferit medalia jubiliară „600 de ani de la atestarea documentară a Episcopiei Romanului“ prof. univ. dr. Tudor Ghiddeanu, prof. Gheorghe Gozar, Coralei Seminarului Teologic Ortodox „Sf. Gheorghe“, de curând laureata unui concurs internațional desfășurat în Belarus și Editurii „Mușatinia“, reprezentată de doamna Emilia Tuțuianu Dospinescu și de domnul Dorin Dospinescu.

Sute de romășcani reuniți în memoria episcopului Melchisedec

Duminică, 17 mai, manifestările dedicate ilustrului ierarh au început cu oficierea Sfintei Liturghii de către PS Arhiepiscopul Ioachim Băcăuanul la Catedrala episcopală din Roman. De la orele 12, s-a organizat o procesiune de la Catedrala episcopală din Roman până la capela în care se odihnește episcopul Melchisedec Ștefănescu, unde s-a oficiat slujba de pomenire. La procesiune au participat preoți din Roman, autorități locale, preșcolari, elevi, profesori de religie și sute de romășcani. PS Arhiepiscopul Ioachim Băcăuanul a rostit un

locul său de veșnică odihnă și acela este vestitul episcop lângă a cărui mormânt ne-am adunat în clipa de față - episcopul Melchisedec Ștefănescu.

Cine a fost acest episcop și ce ne-a întrunit pe noi aici astăzi?

Ales la timpul potrivit

Precum în lumea fizică ce ne înconjoară, pe pământ, vedem cum se deosebește munte de munte, și între câțiva mai înalți se găsesc atâtea mărunti; precum în slava cerului plină de stele se deosebesc unele mai strălucitoare decât altele; precum în lungul șir de ani ai instituțiilor omenesti nu toți conducătorii lor sunt asemenea, ci se ivesc și unii mai deosebiți, așa în șirul cărmuitorilor Sfintei noastre Biserici, este cu voia lui Dumnezeu, să apară din când în când și ierarhi mai însemnați. Și unul din acei prelați, care s-au deosebit prin înțelepciune și activitate rodnică bise-

ricească, pe rând, în scaunele a trei episcopate, la Ismail, la Galați și la Roman, a fost tocmai eruditul episcop Melchisedec, a cărui figură blândă și patriarhală, s-au învrednicit mulți din noi a o vedea, deși plecarea sa din această lume, a fost parcă ieri, și totuși de atunci s-au strecurat 30 de ani!...

Și, precum cunoaștem din paginile istoriei noastre bisericești, că la anumite epoci apar figuri care strălucesc veacul lor și par chemate anume, tot așa într-o epocă de grele împrejurări pentru Biserica noastră, cum a fost deobște vremea încheșării întâilor Principate Unite, a secularizării averilor bisericești, săvârșite în chip așa de crud, luate din mâna clericilor străini, fără a fi date în ale Bisericii naționale; într-o vreme de lipsă de cărmuitori sufletești cum i-ar fi trebuit mai ales atunci Bisericii; când literatura noastră bisericească încă nu-și luase un drum; când pregătirea clerului era așa de întârziată și redusă, atunci a fost voia lui Dumnezeu ca la cărma Bisericii

să apară un ierarh ca episcopul Melchisedec, care dacă n-ar fi fost așa de singur și ar fi fost mai mult sprijinit decât împiedecat, ar fi dat vremii episcopatului său o strălucire încă mai mare și Biserica noastră era de mult în situația pe care demult cu toții o așteptăm.

„Luceafăr al ierarhiei noastre“

Harnic cercetător al trecutului istoric al țării noastre, pe care a iubit-o din tot sufletul, și a cărui muncă literară pretuită l-a așezat între membrii activi ai Academiei Române; profund teolog pregătit în cea mai înaltă Academie de studii teologice a vremurilor sale cum era cea de la Kiev din Rusia, pedagog și profesor care alcătuiește atâtea manuale didactice și organizează pe rând, trei Seminare pentru pregătirea preoților trebuitoare satelor noastre, ctitor ziditor de chilii și așezăminte de cultură, ca acesta în a cărui cuprins ne găsim, încercat cărmuitor de eparhii și venerat ierarh

Zilele „Episcop Melchisedec Ștefănescu“ s-au încheiat, luni, 18 mai, la Școala nr. 8 din Roman, cu sfințirea și inaugurarea Centrului de zi pentru copii „Melchisedec Ștefănescu“.

EVENIMENT

cuvânt de evocare, după care - din partea Centrului Eparhial, Protopopiatului Roman, Consiliului Local al Municipiului Roman, Seminarului Teologic Ortodox „Sf. Gheorghe“ și din partea Grădiniței „Melchisedec Ștefănescu“ - au fost depuse pe mormântul episcopului coroane și flori.

Începând cu orele 17:30, la Catedrala episcopală, după slujba Vecerniei, a avut loc un concert de muzică bizantină susținut de grupul psaltic „Melozii Romanului“, al Catedralei episcopale din Roman, dirijat de diac. Ionuț Amărăniș.

Zilele „Episcop Melchisedec Ștefănescu“ s-au încheiat, luni, 18 mai, la Școala nr. 8 din Roman, cu sfințirea și inaugurarea Centrului de zi pentru copii „Melchisedec Ștefănescu“. (Pr. Cornel PAIU)

Programul manifestărilor din cadrul Zilelor Episcop Melchisedec Ștefănescu a inclus lansări de carte, conferințe, concerte ș.a.m.d.

Slujba de sfințire a Centrului de zi pentru copii „Melchisedec Ștefănescu“ a fost oficiată de un sobor de preoți, sub protia Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului

FOTO: DAN DIMITRIU

S-a inaugurat Centrul de zi pentru copii „Melchisedec Ștefănescu“

Zilele Episcop „Melchisedec Ștefănescu“ s-au încheiat, luni, 18 mai, la Școala nr. 8 din Roman, cu sfințirea și inaugurarea Centrului de zi pentru copii „Melchisedec Ștefănescu“ de către Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului.

În cuvântul de învățătură rostit cu acest prilej, PS Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul a subliniat legătura care există între Biserică și Școală, subliniind forma și importanța relației strânse dezvoltate între cele două instituții în ultimii 20 de ani. „Fiecare copil, fiecare prunc, indiferent de rangul social, este o persoană, un chip al lui Dumnezeu, în perspectiva asemănării cu Dumnezeu. În ultimii aproape douăzeci de ani, de când

Biserica și-a recăpătat libertatea de a se manifesta în cadrul societății românești, Școala a fost instituția care și-a deschis larg porțile pentru ca Biserica să-și desfășoare o parte din misiunea ei eternă în acest așezământ, unde tinerii, copiii se pregătesc pentru a intra în viață, pentru a se confrunta cu problemele și cu toate provocările ei. În acest context și Biserica a fost chemată să participe la factorul educațional“, a spus în cuvântul său PS Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul.

De activitățile, ofertele educaționale și sociale ale acestui Centrul de zi vor beneficia aproximativ 20 de elevi, din clasele I-IV, care vor primi zilnic o masă caldă gratuită și vor desfășura aici diferite activități extrașcolare.

nu numai de fiii săi ortodocși, dar și de cei de alte confesiuni, figura acestui vlădică de Roman, se conturează măreț și epocal, ca al unui luceafăr al ierarhiei noastre, pentru care nu numai noi, dar și generațiile ce vor veni, îi vor păstra admirație, iar istoria Bisericii naționale, pagini deosebite.

Pentru asemenea considerațiuni ne și găsim azi împreună lângă mormântul său - pe care clerul eparhiei și acest oraș ar trebui să-l adumbrească sub o capelă cât mai curând, - veniți a-i cinsti pomenirea cu deosebită solemnitate.

Și de aceea ne-am adunat aici, aflând știrea, că epitropia așezământului său pusă sub conducerea venerabilului său frate, a PS Arhiepiscop Valerian, neadormit străjer al acestui mormânt, a rânduit să facă astăzi, a 30-a pomenire de la trecerea din această viață a episcopului Melchisedec.

Sunt umbre care dau mai mare strălucire luminii, sunt morminte care dau viață; din cul-

turele morților răsar eroii și virtuțile. Și tot prin cultul celor trecuți din această viață se dă cea dintâi răsplată celor care au săvârșit în lume, virtuți și fapte însemnate pentru binele oștesc.

Pilda vieții sale să fie veșnică!

Sunt așa de rare figurile a căror pomenire trebuie sărbătorită cu pioase rugăciuni deosebite, încât la solemnitatea de acum, reamintindu-ne viața și activitatea acestui mare ierarh bisericesc, ne-am simțit datori a adăuga și noi ce ne-a stat prin putere, și am venit ca la un loc de reîmbărbătare sufletească pentru munca ce ne stă înainte pe ogorul bisericesc.

Și cei ce ne găsim aici veniți din curiozitate, și cei ce ne-am adunat cunoscând personalitatea acestui mare ierarh, ca și generația care se pregătește a sluji mâine la Altarul Domnului în Seminarul vecin acestui mormânt și trebuie să știe în chip deosebit cine a fost episcopul Melchisedec, am venit ca într-un-

pelerinaj, să ne exprimăm laolaltă, încă odată, în chip solemn cele mai curate simțăminte de admirație pentru ceea ce a reprezentat el în episcopat, recunoștință pentru ceea ce a făcut Bisericii și culturii neamului nostru, și a-i aduce întru pomenire, ca prinos, și smeritele noastre rugăciuni către Ceruri.

De aceea, ca într-o clipă de înălțătoare reculegere sufletească, să rugăm pe bunul Dumnezeu, al cărui slujitor a fost întreaga sa viață, să-l odihnească în pace, primindu-l în ceata dreptilor; iar generațiilor ce vor urma, figura personalității sale, pilda vieții sale închinată credinței și sfântului Altar, ca și pomenirea sa, să-i fie veșnică.

În numele Sfântului Sinod și al PS Mitropolit Primat Miron, îndeosebi, depun pe mormântul fostului episcop Melchisedec al Romanului, o arhierescă binecuvântare - Amin.“ (Arhivele Naționale ale României, fond Puiu Visarion, dosar nr. 29, f. 118-124).

Primii pași în implementarea unui sistem modern de contabilitate în parohii

□ În perioada 25 mai - 2 iunie a.c. s-au desfășurat conferințele preoțești din Episcopia Romanului, cu tema „Preotul paroh, administrator al bunurilor bisericești“ □ În cadrul acestora s-au prezentat metode actuale de ținere a contabilității unei parohii □

Conferințele preoțești din Episcopia Romanului, pe semestrul întâi din anul 2009, s-au desfășurat după cum urmează: 25 mai - Protopopiatul Roman, 26 mai - Protopopiatul Bacău Nord, 27 mai - Protopopiatul Bacău Sud, 1 iunie - Protopopiatul Onești, 2 iunie - Protopopiatul Moinești. Cu acest prilej, în toate Protopopiile prezenta preoților a fost remarcabilă. În ceea ce privește subiectul propus, desprins de această dată din sfera administrativului, a stăruit interesul auditoriului clerical, deoarece problemele de administrare parohială, se dovedesc totdeauna de importanță capitală pentru bunul mers al oricărei parohii. Adaptarea contabilității parohiei, a metodelor folosite, la cerințele și mijloacele moderne a fost apreciată de participanți ca o necesitate mai mult decât actuală.

Din partea Centrului Eparhial au participat la aceste reuniuni: PS Dr. Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului - la Roman, Bacău Nord și Onești, PC Pr. Ioan Ghe-

FOTO: PR. CORNEL PAIU

Conferințele preoțești din toate protopopiile eparhiei au fost prezidate de reprezentanți ai Centrului eparhial. Preasfințitul Arhiepiscop Ioachim Băcăuanul a fost participat la conferințele preoțești din protopopiile Roman, Bacău Nord și Onești

rasimescu, Vicar Administrativ al Episcopiei Romanului - la Roman, Bacău Sud și Moinești.

Metode moderne în contabilitatea parohiilor

Conferințele, puse, anul acesta, sub genericul „Preotul paroh, administrator al bunurilor bisericești“, au fost susținute de PC Pr. Dan Alexandru Antoce, Inspector resurse umane. În cadrul acestora s-au prezentat metode actuale de ținere a contabilității unei parohii, accentuându-se latura practică pe care o reprezintă, cât și economia de timp pe care o implică folosirea acestora, două avantaje deloc de neglijat pentru cei care sunt „administratori ai Sfințelor Taine, dar și administratori ai bunurilor Bisericii“, cum inspirat a definit și rezumat PS Arhiepiscop Ioachim Băcăuanul, vocația și misiunea preotului. Astfel, au fost prezentate practic, cu exemplificări edificatoare, două tipuri de programe de contabilitate care rulează pe calculator. În același context, preoții cu aptitudini, cu pregătire sau cu studii în domeniul informaticii și contabilității au fost solicitați să vină cu propuneri și soluții proprii pertinente.

Aceste conferințe preoțești s-au dovedit astfel a fi întâlniri rodnice, care au împlinit edificări importante și de valoare asupra problemelor care s-au discutat. (pr. Cornel PAIU)

Toți preoții din Moinești, participanți la conferință

La sediul Protopopiatului Moinești conferința pastoral-misionară cu tema „Preotul paroh - administrator al bunurilor bisericești“ a avut loc în data de 02 iunie 2009.

Cu binecuvântarea PS Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului, conferința a fost

prezidată de PC Pr. Ioan Gherasimescu, vicar administrativ al Episcopiei Romanului, însoțit de domnul Aurelian Alexa, consilier juridic al Episcopiei Romanului și de PC Pr. Dan Antoce, inspector resurse umane, care a și prezentat programul de contabilitate ce se va implementa la toate parohiile eparhiei.

Delegația a fost întâmpinată de pr. Petre Moraru, protopop al Protopopiatului Moinești, cu un cuvânt de bun venit. Toți preoții protopopiatului au fost prezenți și încântați de programul de lucru propus. Tema conferinței a fost prezentată de pr. Parfene Dumitru de la Parohia Băsești. PC Pr. Ioan Gherasimescu, vicar administrativ, în cuvântul său, a transmis arhieresti binecuvântări din partea PS Eftimie, Episcopul Romanului, precum și din partea PS Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul. (pr. Ovidiu LECA)

Între datoriile sacre ale pedagogilor se regăsesc și acelea de a sădi în ființa copiilor credința în Dumnezeu și de a se ocupa de sănătatea spirituală a umanității.

BISERICA
ȘI SOCIETATEA

Ziua Internațională a Copilului în Episcopia Romanului

Anul acesta, pentru prima dată în Biserica Ortodoxă Română, s-a sărbătorit Duminica Părinților și Copiilor, în ziua de 7 iunie. Sărbătoarea a fost instituită la sfârșitul lunii februarie 2009, în Patriarhia Română, prin hotărârea Sfântului Sinod al BOR. În cele ce urmează, prezentăm mesajul PS Ioachim Băcăuanul către părinți și pedagogi, adresat cu prilejul Zilei Internaționale a Copilului și al Duminicii consacrate acestui eveniment de către Biserica Ortodoxă.

† **Ioachim BĂCĂUANUL,**
Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului

Trăim într-o societate plină de violență și nestatornicie, în care îngerii fie s-au îndepărtat de oameni, fie sunt ignorați. Totuși, în familia și în așezămintele de educație a copiilor, avem impresia că nu s-a instalat *criza angelică*. Totdeauna o familie binecuvântată cu mulți copii sau o grădiniță de educare a copiilor ne amintește de grădina raiului.

Datoria de a modela îngerii

Copiii sunt asemănați cu îngerii înaripați, ale căror gesturi nevinovate exprimă puritatea divină și pacea cerească. Nu întâmplător Hristos a spus: „Lăsați copiii să vină la Mi-

ne,(...) căci îngerii lor în ceruri văd pururea fața lui Dumnezeu“. Această expresie hristică este semnul că aici, pe pământ, copilul vizualizează prezența lui Dumnezeu Cel nevăzut și exprimă neprihănirea îngerilor între oameni. De aceea, părinții și educatorii au fost învestiți de Dumnezeu cu darul special de a modela „îngeri“, în perspectiva asemănării acestora cu Dumnezeu.

Între datoriile sacre ale pedagogilor se regăsesc și acelea de a sădi în ființa copiilor credința în Dumnezeu și de a se ocupa de sănătatea spirituală a umanității. Uluitoare este puterea exemplului educatorilor și părinților în creșterea copiilor. Se știe că, până la o anu-

mită vârstă, părinții și pedagogii sunt exemple supreme, de maximă autoritate și relevanță. În sprijinul acestei afirmații, amintim o sugestivă parabolă:

„Un mare cascador a hotărât să dea un spectacol în aer liber. Anunțul a stârnit curiozitatea multor copii și tineri, care s-au precipitat la locul spectacolului. Cascadorul, fără plasă de securitate, anunță că va trece pe o sârmă peste o mare cascadă. Prima încercare îi reușește cascadorului în mod strălucit, spre entuziasmul copiilor și al celor de față. Dar acrobatul își anunță intenția pentru o a doua tentativă, de data acesta ducând o roabă cu el pe sârmă. Mulțimea urmărește cu emoție reprezentația și aplaudă entuziasmată a doua reușită. Acum cascadorul își anunță o a treia tentativă, de apogeu. Va purta în roaba sa pe oricine se va oferi din mulțimea numeroasă a spectatorilor. Renumele lui de mare acrobat era mondial. În ciuda faimei și a celor două spectaculoase izbânde, nimeni din mulțime nu vrea să se urce în roabă. O liniște se instalează peste toți. Deodată tăcerea este curmată de un copil care acceptă să urce în roaba acrobatului. A treia încercare este inițiată cu participarea copilului și se desfășoară domol, sub respirația întretăiată a multimei, încheindu-se cu o a treia izbândă. Au urmat momentele fulmi-

1 Iunie, ziua copiilor născuți și nenăscuți

Și anul acesta, Asociația Studenților Creștini Ortodocși Români (ASCOR), prin filialele din toată țara, a organizat „Marșul Vieții“, marș-campanie antiavort.

Filiala „Sfântul M. Mc. Dimitrie, Izvorătorul de Mir“, a ASCOR Bacău s-a implicat și anul acesta, alături de alte filiale din țară, în desfășurarea „Marșului vieții“. Astfel, la Bacău, după oficierea unei rugăciuni, coloana participanților a plecat din

curtea Bisericii Precista, într-un marș prin centrul municipiului Bacău, trecând pe lângă statuia domnitorului Ștefan cel Mare și Sfânt, Primăria Bacău, Prefectură, ajungând până la Biserica „Ștefan cel Mare și Sfânt“, zona URA. Pe tot parcursul traseului, băcăuanilor le-au fost oferite pliante ASCOR și „Jurnalul unui copil nenăscut“.

Cu acordul scris al părinților, la acest marș au participat și copiii înscriși la Centrul de zi „Sf. Ioan Botezătorul“ Bacău. Inițial, coordonatorul programului, *Constantina Alexandru*, le-a explicat copiilor, pe înțelesul lor, care este semnificația zilei de

1 Iunie ca zi dedicată atât copiilor născuți cât și celor nenăscuți și le-a vorbit despre dreptul copilului de a se naște. Scopul a fost ca micuții să fie făcuți conștienți cu privire la șansa pe care au primit-o prin simplul fapt de a se fi născut, să înțeleagă că viața este un dar, că sunt zeci de milioane de copii cărora li s-a interzis dreptul de a se naște și de a se bucura de viață.

Înțelegând acest lucru, copiii și-au inscripționat tricourile cu diverse mesaje precum: „lăsați copiii să se nască“, „zâmbetul unui copil este o binecuvântare“, „toți copiii au dreptul la viață“, „copiii sunt un dar“, „viața unui copil e cea mai importantă“, „copiii semnifică viață“, „dăruiește viață“ și și-au dorit să participe la „Marșul vieții“, să poarte icoane, panouri cu imagini sugestive de acțiune împotriva avortului, adică au dorit să se implice cât mai mult în această acțiune cu rezonanțe multiple asupra societății românești.

Au înțeles că ei înșiși pot fi un mesaj, că gingășia și puritatea lor poate face oamenii să înțeleagă cât de mare este darul pe care îl reprezintă copiii și să îi accepte în viața lor. (pr. Eugen Ciuche, Consilier misiune și filantropie)

☛ nante ale aplauzelor și ale gloriei. În centrul atenției însă nu mai era cascadorul, ci copilul. Reporterii, ziaristii, curioșii dau năvală, întrebându-l: „Și nu ți-a fost frică? Ai avut încredere în nenea?”... Copilul răspunde liniștit: „Cum să-mi fie frică! Doar acesta este tatăl meu!”.

Părinții și pedagogii, oginda vie a lui Dumnezeu

Întâmplarea aceasta arată puterea infinită a fascinației pe care o poate exercita părintele sau educatorul asupra copilului. Cel ce se ocupă de educația copiilor devine oginda vie, modelul suprem, orizontul ultim spre care aceștia privesc. Iar dacă modelului însuși îi lipsește conturul voit de Dumnezeu, copilului îi lipsește accesul la însuși chipul lui Dumnezeu. El caută în pedagog calitățile care există în Dumnezeu. Dumnezeu însuși a pus în el această aspirație spre valorile divine și dacă El nu le găsește concretizate în modelul cel mai apropiat și mai relevant, este pentru că părintele sau educatorul nu sunt adeseori ce trebuie să fie: „formatori de îngeri”.

Iată ce mare responsabilitate aveți, voi, părinților, în creșterea și voi, pedagogilor, în educarea copiilor!

Nu uitați niciodată că în mâinile voastre, în gesturile voastre de fiecare zi stă viitorul lumii și mersul de mâine al istoriei!

Cu prilejul Zilei Internaționale a Copilului și al Duminicii închinată acestui eveniment de Biserica Ortodoxă Română (prima duminică după 1 iunie), vă binecuvântăm pe toți și vă asigurăm de toată dragostea în Hristos-Iisus! ☐

Bucurii oferite copiilor de ziua lor

De Ziua copilului, Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului, a fost alături de „îngerașii” din municipiul Onești. În jurul prânzului, în parcul din inima orașului, Preasfinția Sa, alături de preoții oneșteni, a oferit dulciuri și iconițe copiilor, în cadrul unui program dedicat copiilor, derulat de Centrul Rezidențial „Alexandra” și Proto-popiatul Onești.

Și la Biserica „Sf. Gheorghe” din municipiul Bacău, de 1 iunie, a fost oficiată o slujbă de mulțumire. Cu acest prilej, le-au fost oferite rechizite, dulciuri, jucării și iconițe elevilor care iau masa de prânz zilnic la Casa „Samarineanul Milostiv”, așezământ social-filantropic ce funcționează sub directa coordonare a preotului paroh Vasile Radu. De aceleași daruri s-au bucurat toți copiii care au participat la ceremonia religioasă.

În ziua de 1 iunie, PS Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul s-a aflat în mijlocul copiilor oneșteni, alături de preoți din Protoieria Onești

Premiera olimpicilor la Religie

Sala de festivități a Inspectoratului Școlar al județului Bacău a găzduit sâmbătă, 30 mai, ceremonia de premiere a elevilor cu rezultate deosebite la Olimpiada de Religie din anul școlar 2008-2009, atât faza județeană, cât și faza națională. Premiile, constând în cărți și icoane, au fost dăruite, cu binecuvântarea PS Ioachim Băcăuanul, de către parohiile „Sf. Nicolae” și „Sf. Gheorghe” din municipiul Bacău.

Ideea ridicării acestui concurs la nivel național și implementarea sa la nivelul liceului a fost o inițiativă apreciată la unison de toți participanții, dar și de organizatorii competiției. Aceasta a fost concluzia exprimată la festivitatea de premiere a olimpicilor, când Episcopia Maramureșului și Sătmăruului împreună cu Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, alături de Patriarhia Română au declarat prima ediție a Olimpiadei Naționale de Religie ca fiind un succes.

Concursului propriu-zis i s-au adăugat activitățile adiacente ca: participarea la Liturghia Darurilor

mai înainte Sfinte, la Sfânta Liturghie din Duminica Floriilor, precum și vizitarea obiectivelor turistice din zona încărcată de spiritualitate a Maramureșului. Totodată, un rol integrator, l-a avut caracterul misionar al olimpiadei, adică posibilitatea de a comunica și împărtăși experiențe proprii atât între elevi, cât și între profesori.

La prima ediție a Olimpiadei Naționale de Religie, desfășurată la Baia Mare, între 10-14 aprilie 2009, elevii din liceele județului Bacău au luat următoarele premii: **Premiul I:** eleva *Iustina Chirilă*, C. N. „Grigore Moșil”, Onești, clasa a IX-a – (prof. Constantin Jupenschi), **Mentiuni M.E.C.I.:** eleva *Anca Parasca*, C. N. „Grigore Moșil”, Onești, clasa a X-a – (prof. Constantin Jupenschi), *Costina Dobre*, C.N. „Dimitrie Cantemir”, Onești, clasa a XI-a – (pr. prof. Cautis Petrică) și **Premii speciale** – eleva *Ioana Cădă*, Școala „Ștefan Luchian” Moinesti, clasa a VII-a (prof. Elena Heres), elevul *Viorel Varvara*, de la Școala Nr. 10 Bacău, clasa a VIII-a (prof. Irina Leonte), eleva *Alina Rusu*, Colegiul Național „Grigore Moșil”, Onești, clasa a XII-a (prof. Constantin Jupenschi).

„Dumnezeu a binecuvântat acest an școlar cu rezultate frumoase la Religie, profesorii acestei discipline organizând și numeroase acțiuni educative în

La prima sa ediție, Olimpiada Națională de Religie Ortodoxă a reușit să constituie un spațiu de manifestare duhovnicească, atât pentru participanți cât și pentru organizatori, mai ales datorită faptului că s-a fundamentat pe un efort depus de ambele părți, muncă aflată în strânsă legătură cu nevoia postului și cu nădejdea Învierii în Hristos. (*Dobre Costina*, clasa a XI-a MIE C – C.N. „D. Cantemir” - Onești)

unitățile școlare unde activează, ceea ce ne dorim să fie și anul viitor. În ceea ce privește premiile pe plan local (din ziua de sâmbătă, 30 mai – n.r.), acestea demonstrează, încă o dată, frumoasa colaborare dintre dascălii ce predau Religia, elevii și conducerea unităților școlare”, a declarat *Irina Leonte*, inspector de Religie în cadrul ISJ Bacău.

În comuna Mănăstirea Cașin din județul Bacău, a fost sfințită prima troiță închinată celor trei sfinți „teologi”: Sf. Ap. și Ev. Ioan Teologul, Sf. Grigorie Teologul și Sf. Simeon Noul Teolog.

ȘTIRI

Sf. Grigorie Teologul, capadocianul sărbătorit în comuna Mănăstirea Cașin

Pe data de 10 mai 2009, la Mănăstirea Cașin, județul Bacău, a fost sfințită prima troiță închinată celor trei sfinți „teologi”: Sf. Ap. și Ev. Ioan Teologul, Sf. Grigorie Teologul și Sf. Simeon Noul Teolog. Troița face parte dintr-un ansamblu, alături de troița închinată Maicii Domnului, ocrotitoarea creștinilor.

Cele două troițe au fost ridicate pe două capete ale unui pod distrus de o viitură în anul 1972. La inițiativa părintelui paroh Ioan Bărgăoanu (parohia Buna Vestire, Mănăstirea Cașin), alături de ceilalți slujitori ai Bisericii, susținuți de credincioșii zonei și de autoritățile locale, deasupra primului picior de pod, a fost montată o icoană a Mântuitorului Iisus Hristos, realizată din fier forjat, iar pe exterior a fost realizat un potir, pe care stă scris, „Totul nu-i decât o trecere”. Interiorul a fost amenajat ca un paraclis - care a primit hramul „Schimbarea la Față și Sfinții trei teologi: Sf. Ap. și Ev. Ioan Teologul, Sf. Grigorie Teologul și Sf. Cuv. Simeon Noul Teolog” -, cu pictură în stil bizantin, realizată de pictorul Alexa Otilia.

De cealaltă parte a pârâului Ghioina, s-a construit o troiță sub forma unei turlă de biserică, având ca patroană pe Maica Domnului. „În parohia noastră s-au construit aceste Sfinte Troițe cu gândul de a aduce pace și lumină în sufletele celor care vor trece prin acest loc; s-au mai înălțat cu gândul de a ne apropia mai mult cu inima de Mântuitorul nostru Iisus Hristos,

Fiul lui Dumnezeu și Sfinții Săi”, a declarat pr. Ioan Bărgăoanu.

Slujba de sfințire a troițelor a avut loc duminică, 10 mai, și a fost oficiată de PS Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului, care, în cuvântul său, a apreciat că „aceste sunt ferestre de lumină și înviere, prin care vedem mintea și inima scăldate în lumina harului dumnezeiesc. În lumea aceasta noi suntem

niște oameni trecători, totul este o trecere, dar o trecere către Împărăția lui Dumnezeu. Înțelegem că moartea a fost abolită, prin Hristos Înviat, iar noi avem nădejdea învierii, că vom trece, prin moarte, în viața veșnică.”. Slujba de sfințire a fost urmată de oficierea Sfintei Liturghii arhieresti, în prezența unui număr mare de credincioși și reprezentanți ai autorităților locale. □

„Hristos a înviat!”

La Mănăstirea Cașin, în duminica a patra după Paști, Duminica în care se face pedagogia Învierii, salutul pascal a fost adresat tuturor celor prezenți într-o manieră inedită de „îngerăși” organizați de prof. Otilia Bărgăoanu, înv. Eugenia Serghiu și înv. Lucia Lupu, cu ajutorul părinților, care au și participat la Sfânta Liturghie, la care copiii s-au împărtășit cu Sfințele Taine

S-a resfințit altarul bisericii din Trifești

Duminica a VII-a după Paști, a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic, a reprezentat pentru Parohia Trifești din Protopopiatul Roman, o aleasă sărbătoare constituită din sfințirea unei frumoase troițe și retârnosirea Sfintei Mese din Biserica „Înălțarea Domnului“.

Ca urmare a unor necesare lucrări de refacere la Sfânta Masă, precum și a reamenajării și înzestrării Sfântului Altar cu obiecte și podoabe noi de cult, altarul bisericii din Trifești a fost resfințit.

Slujbele, atât sfințirea unei troițe și a altarului, cât și Sfânta Liturghie, au fost oficiate de PS Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul, alături de un sobor de preoți, spre bucuria credincioșilor de toate vârstele prezenți în număr mare la această sărbătoare. Pe tot parcursul slujbelor, răspunsurile la strană au fost date de un grup de elevi ai Seminarului Teologic Ortodox „Sf. Gheorghe“ din Roman.

Manifestările au început cu o procesiune religioasă, în care Icoana făcătoare de minuni a Mai-

FOTO: DAN DIMITRIU

cii Domnului de la Trifești, de la Biserica cu hramurile „Sf. Nicolae“ și „Înălțarea Domnului“, a fost purtată până la troița închinată Sfântului Vasile cel Mare și Sfinților Părinți Capadocieni. După sfințirea troiței, icoana Maicii Domnului, însoțită de preasfințitul ierarh, preoți și credincioși, a revenit la biserică.

În cuvântul de învățătură rostit cu acest prilej, PS Ioachim Băcăuanul a spus: „Sfânta Cruce este semnul identității noastre spirituale, în care ne definim calitatea de creștini și de români autentici, este semnul care ne face să ne oprim o

clipă, pentru a înțelege, în primul rând că drumul nostru existențial este bormat de Sfinte Cruci, dar, în același timp și de dragostea și de semnele prezenței lui Dumnezeu, căci Sfânta Cruce ne indică calea în care trebuie să mergem, precum Hristos ne-a indicat calea Crucii. Sfânta Cruce este drapelul și emblema creștinilor.“

Cu acest prilej, PC Pr. Constantin Cristian Vasilică a fost hirotesit sachelar, iar PC Pr. Dorel Eva - iconom stavrofor. De asemenea, au fost acordate distincții de merit și o diplomă de onoare părintelui Gheorghe Miron. (pr. Cornel PAIU)

Măgura, credință și istorie de șase secole

Sărbătorirea celor 600 de ani de atestare documentară a comunei Măgura (jud. Bacău) a coincis cu sărbătoarea Sfântului Ioan Evanghelistul (8 mai), patronul lăcașului de cult care se construiește în această zonă. Apostolul iubirii are o singură biserică în județul Bacău, cea de la Măgura, a cărei piatră de temelie a fost pusă la 26 octombrie 2005, de către PS Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului.

Câteva sute de credincioși au venit anul acesta la biserică pentru a participa la slujba religioasă oficiată de PS Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul, alături de un sobor de preoți. Sărbătoarea religioasă a fost urmată de o serie de evocări din istoria acestui străvechi spațiu ortodox de către personalități ale locului, iar, la final, de un moment cultural susținut de elevii școlilor din

Măgura. PS Ioachim Băcăuanul a apreciat corelarea celor două sărbători - laică și religioasă - precizând că: „Am corelat sărbătoarea de aici cu aniversarea celor 600 de ani de atestare a Episcopiei Romanului și a orașului Bacău, de anul trecut. Cum istoria bisericii noastre nu este separată de cea a poporului român, toate sărbătorile neamului nostru trebuie strâns legate cu cele ale Bisericii. Acest lucru s-a întâmplat și la Măgura, cu prilejul hramului. În calitate de ierarh al locului, am venit aici și pentru a-i încuraja pe credincioșii acestor meleaguri, implicați în ridicarea sfântului lăcaș. Am oferit Primăriei Măgura medalia jubiliară de 600 de ani de atestare documentară a Episcopiei Romanului, iar parohiei metopa eparhială elaborată la 600 de ani.“ (pr. Ctin GHERASIM)

Prezența PS Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul a bucurat credincioșii din Dărmănești

În seara zilei de 23 mai 2009, cu ocazia hramului Bisericii „Sfinții Împărați Constantin și Elena“ din Parohia Boiștea I, PS Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului a oficiat aici Slujba Privegherii, alături de un sobor de preoți și diaconi. În cuvântul de învățătură rostit cu acest prilej, Preasfințitul Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul a asemănat zelul credincioșilor din parohie cu dragostea pentru Biserică a Sfinților Împărați și a felicitat pe PC Pr. paroh Daniel Prepelită, pentru realizările de până acum. La finalul slujbei, Grupul Psaltic „Melozi Romanului“ condus de diac. prof. Ionuț Amărinii a încântat auditoriul printr-un frumos concert pascal.

Credincioșii din Dărmănești au mai avut ocazia de a participa și la un alt eveniment cu valențe spirituale, care a avut loc în seara zilei de 12 iunie 2009, când s-a sfințit sediul Primăriei din Dărmănești. Slujba a fost oficiată de PS Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul, care a felicitat pe toți credincioșii din Dărmănești pentru zelul dovedit în slujirea Bisericii. Slujba de sfințire a fost și ea înfrumusetată de prezența Grupului Psaltic „Melozi Romanului“, care s-a întrecut pe sine, delectând pe cei prezenți cu mireasma muzicii bizantine. (pr. Daniel PREPELIȚĂ)

Tinerii seminaristi ortodocși româșcani au fost declarați laureați ai Festivalului Internațional de Muzică Ortodoxă de la Minsk, la secțiunea „coruri de tineret“.

ACTUALITATE

Corul seminarului româșcan, Laureat al Festivalului de Muzică Ortodoxă de la Minsk

Corul Seminarului Teologic „Sf. Gheorghe“ din Roman (foto) a obținut premiul întâi la a X-a ediție a Festivalului Internațional de Muzică Ortodoxă desfășurat în perioada 1-3 mai 2009, în capitala Republicii Belarus, Minsk. La acest concurs au participat peste 150 de coruri și formații corale din 14 țări, între care Grecia, Belarus, Rusia, Bulgaria, India.

Cu binecuvântarea Preasfințitului Arhiepiscop Ioachim Băcăuanul, Corul „Laudamus“ al Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sf. Gheorghe“ din Roman a fost reprezentantul țării noastre la festivalul internațional de la Minsk. Corul seminarului româșcan este format din 28 de tineri seminaristi conduși de profesionistul dirijor Gheorghe Gozar.

Concursul a avut loc pe 1 mai la Palatul Sindicatelor din Minsk, în fața unui juriu multinațio-

nal. Spectacolul de gală la care a participat și corul „Laudamus“ s-a desfășurat în Sala Mare a Filarmonicii de Stat. Spre marea noastră bucurie, elevii noștri au fost declarați laureați ai acestui festival, la secțiunea „coruri de tineret“. Premiul a fost înmănat dirijorului de către Ministrul Turismului din Belarus. În aceeași duminică, dimineața, am participat la Sfânta Liturghie la Catedrala Ortodoxă din Minsk, unde IPS Filaret, Mitropolitul Exarhatului Belarus, a invitat seminaristii noștri să dea răspunsurile la slujbă.

Concursul în sine, dar și călătoria au fost adevărate lecții de cultură și viață. Cu acest prilej seminaristii au avut ocazia să meargă în pelerinaj la cele peste 120 de sfinte moaște din Lavra Pecerska din Kiev și să vadă mormântul Sfântului Mitropolit Petru Movilă din marea Biserică a „Adormirii Maicii Domnului“.

În drum spre casă am vizitat Lavra Poceav și am trecut aproape de Stryi, locul în care Sfântul Mitropolit Dosoftei așteaptă învierea de obște.

Ne exprimăm și pe această cale sentimentele de aleasă prețuire față de Preasfințitul Arhiepiscop-vicar

Ioachim Băcăuanul, care ne-a sprijinit mult pentru acest festival și care se preocupă îndeaproape de bunul mers al seminarului Eparhiei Romanului. Mulțumim, de asemenea, și domnului Constantin Codreanu din Brașov, care ne-a sponsorizat în vederea asigurării transportului, precum și celorlalți oameni de bine, care ne-au ajutat. Nu în ultimul rând, mulțumim translatorului, pr. prof. Caia Teoctist, cunosător nu numai al limbii, ci și al culturii și istoriei pravoslavnicului popor rus. (pr. prof. dr. Palade Sincă, Director al Seminarului Teologic Liceal „Sf. Gheorghe“ din Roman)

Proiectul „Masa bucuriei“ se extinde

Începând cu ultima săptămână a lunii mai 2009 proiectul „Masa Bucuriei“ s-a extins și la nivelul orașelor Onești, Moinești, Comănești, Tg. Ocna și Roman, prin acordurile încheiate între Patriarhie și magazinele Penny și XXL.

Astfel, în localitățile amintite, persoanele cu situație materială precară, care nu își pot asigura hrana zilnică, vor primi săptămânal alimente, prin birourile de asistență socială din protopopiatele sub jurisdicția cărora se află. În cadrul Protopopiatului Onești, s-a stabilit că o parte dintre alimente vor ajunge la Asociația «Acasă la Biserică», coordonată de pr. Ștefan Curcuță.

Beneficiarilor acestui tip de serviciu social li se vor oferi și servicii de consiliere socială, psihologică, juridică, sprijin de urgență în vederea reducerii situațiilor de criză, consiliere pentru găsirea unui loc de muncă ș.a.. (Carla Pișcu)

Sfinții Apostoli Petru și Pavel, ocrotitori ai sistemului penitenciar din România

Protocoloale semnate între Patriarhia Română și Ministerul Justiției, privind desfășurarea Asistenței Religioase în sistemul penitenciar românesc, în anii 1993 și 1997, prevăd că „Sfinții Apostoli Petru și Pavel vor fi considerați ocrotitori ai sistemului penitenciar din România“, iar Legea 293 din 2004 stipulează că „Ziua de 29 iunie se proclamă ca zi a personalului din sistemul administrației penitenciare“. De aceea, în fiecare an, postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel aduce în atenția preoților și credincioșilor ortodocși pe cei care își petrec o parte din viață dincolo de zidurile unei închisori, dar și pe cei care au datoria de a-i supraveghea ajutându-i să se reintegreze în societate.

În acest context, anul acesta, în perioada 15-20 iunie, la Bacău, s-a derulat proiectul „Icoana - bucuria sufletului încercat“. Proiectul, inițiat de Biroul de asistență socială al Episcopiei Romanului, s-a adresat unor deținuți din Penitenciarul Bacău.

Timp de trei zile, 11 deținuți de la Penitenciarul Bacău s-au deplasat la Mănăstirea Runc, unde au participat la activitățile cotidiene desfășurate aici. De asemenea, au participat la ore de cateheză ortodoxă și au realizat icoane, care au fost expuse în ziua de 26 iunie a.c., cu ocazia Zilei Porților Deschise. Icoanele realizate de deținuți au fost sfințite de PS Arhiepiscop-vicar

Ioachim Băcăuanul și au fost donate Centrului „Ghiocelul“ și Căminului de bătrâni din Bacău.

Sprijiniți nu doar la sărbători

Și anul acesta, ca în ultimii patru ani, Birourile de Asistență socială din Protopopiatele Moinești și Onești - coordonate de pr. Ovidiu Nicolae Leca (Moinești) și de d-na Raluca Alupei (Onești) -, au venit în sprijinul celor din spatele gratiilor prin distribuirea de pachete care conțineau obiecte de igienă personală, alimente și, pentru copii, rechizite și iconițe. Proiectul s-a bucurat și de sprijinul financiar al autorităților locale, reprezentate de dl primar al orașului Moinești, Viorel Ilie.

Astfel, luni 27 aprilie, la Centrul de Reeducare al Minorilor de la Târgu Ocna, au fost distribuite 65 de pachete pentru copii și 145 pentru adulți. Înmânarea pachetelor s-a făcut în Capela Centrului de Reeducare al Minorilor, cu hramul „Sf. Apostoli Petru și Pavel“, în prezența preotului capelan Florin Asmarandei. În așteptarea musafirilor, copiii de aici au pregătit un mic program artistic-religios, care a făcut și mai emoționantă această întâlnire.

În continuare, la Spitalul Penitenciar din Târgu Ocna, au fost distribuite 385 de pachete. Aici, împreună cu preotul capelan Paul Vamanu, au fost vizitați în celulele cei care, în mod normal, îi văd doar pe asistente și medicii instituției. □

FOTO: PR CORNEL PAIU

PS Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul a binecuvântat apariția revistei *Melidonium* a Bibliotecii Municipale din Roman (foto medalion)

Sărbătoarea Pogorării Sfântului Duh la Biserica armenescă din Roman

În după-amiaza zilei de 6 iunie 2009, la parohia „Adormirea Maicii Domnului” (Biserica armenescă) din Roman a avut loc Slujba Privegherii, oficiată cu ocazia sărbătoririi unuia dintre hramuri, închinat marelui praznic al Pogorării Sfântului Duh.

Respectând tradiția din ultimii aproape 20 de ani, hramul Cinzecimii de anul acesta a căpătat o amploare deosebită. Preoții de la toate parohiile din Roman, împreună cu credincioșii, s-au adunat la slujba Privegherii. Alături de preoți și popor, a fost prezent la Priveghere și Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului. Hramul „Pogorării Sfântului Duh” a căpătat evidente accente comunitare pentru orașul nostru, prin prezența la toată manifestarea religioasă desfășurată în Biserică, a dlui prof. Dan Laurențiu Leoreanu, Primarul Municipiului Roman.

La finalul slujbei, Preasfințitul nostru Arhiepiscop a rostit o meditație asupra multiplelor semnificații teologice ale Pogorării Sfântului Duh ca sărbătoare a Bisericii noastre: „Duhul Sfânt „Care de la Tatăl porcede”, a fost trimis de Fiul în lume la Cinzecime, pentru a pătrunde ființial pe orice credincios al Bisericii cu roadele Răscumpărării lui Hristos, prin Harul divin, ca „foc mistuitor” necreat care curățește, înnoiește, sfințește și îndumnezește lumea în Biserică.” Printr-o serie de analogii și comparații subtile Preasfințitul Arhiepiscop Ioachim a mijlocit credincioșilor o înțelegere deosebită a lucrării Duhului Sfânt în Biserica Ortodoxă, înțeleasă ca și corabie a mântuirii noastre.

Un cuvânt sincer a venit apoi și din partea domnului primar, prof. Dan Laurențiu Leoreanu, care a arătat importanța unor asemenea momente sfinte pentru toți credincioșii, care, de pe orice poziții de angajare în viața cetății, în Biserică își găsesc puterea de a răzbi mai departe.

În încheiere, părintele paroh Ionel Doru a mulțumit înaltului ierarh, preoților și diaconilor, domnului primar și tuturor credincioșilor prezenți pentru implicarea autentică în sărbătorirea hramului parohiei și transformarea acestui moment într-un eveniment de mare vibrație duhovnicească și comuniune spirituală. (Pr. Ionel DORU)

Dublă lansare de carte la Biblioteca Municipală din Roman

Biblioteca Municipală „George Radu Melidon” din Roman a găzduit vineri, 22 mai, un dublu eveniment cultural, prin lansarea revistei de cultură „Melidonium” și a volumului al II-lea al cărții „Mileniul trei pe portativ - Omnifonismul”, scris de profesorul Gheorghe A.M. Ciobanu. Manifestarea desemnează astfel și prima activitate a Societății Culturale „George Radu Melidon”, de curând înființată în Roman. La eveniment a fost prezent și PS Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul, alături de reprezentanți ai vieții spirituale, culturale și politice românești. Cu acest prilej, Preasfințitul Dr. Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului, a oferit Bibliotecii Municipale întreaga colecție de cărți editate de Episcopia Romanului la sărbătorirea a 600 de ani de la prima atestare documentară, alături de un hrisov omagial, o diplomă de onoare și de medalia de bronz emise cu același prilej.

Din partea Bibliotecii Municipale din Roman, Preasfințitul Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul a primit o Diplomă de onoare. Binecuvântând apariția editorială a revistei Bibliotecii românești, PS Ioachim Băcăuanul afirmă: „Biblioteca municipală din Roman își dorește să transmită cultura dincolo de spațiul ei. A înființat astfel, în memoria cititorului ei, Societatea Culturală „George Radu Melidon”. Prin intermediul unor inimoși cavaleri ai cuvântului, acest sanctuar al culturii oferă anul acesta cititorilor, români și nu numai, Revista «Melidonium», o publicație ce înglobează în paginile ei gânduri, trăiri, sentimente, memorii, căutări...”

În timp pascal, se naste astfel, în panoplia culturii românești, o sinteză a cuvântului, pentru care binecuvântăm pe inițiatori, pe ostentori, pe colaboratori și cititori, dorind o îndelungă și rodnică prezentă spre împlinirea scopului propus. (Pr. Cornel PAIU)

Un nou așezământ social-filantropic la Roman

Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului, a oficiat joi, 21 mai 2009, Sfânta Liturghie în parohia Simionesti, Protopopiatul Roman. La finalul slujbei, PS Arhiepiscop Ioachim a sfințit așezământul social-filantropic „Sf. Vasile cel Mare”

din această parohie. Cantina socială care va funcționa aici va fi coordonată de pr. paroh Vasile Romeo Trofin. Așezământul a fost construit cu sprijinul Primăriei Cordon și va oferi zilnic hrană unui număr de 100 de persoane defavorizate din zona localității Simionesti. □

„Am mulțumirea că în timpul celor zece ani cât am stat la Paris am determinat pe mulți membri ai acestei comunități să se atașeze Bisericii-mamă.“ (PS Ioachim Băcăuanul, Arhiereu-vicar al Episcopiei Romanului)

EVENIMENT

Biserica Ortodoxă Română din Paris a revenit la Biserica-mamă

Duminica, 10 mai 2009, adunarea generală extraordinară a parohiei cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail, Gavriil și Rafail“ din Paris („Biserica Română din Paris“) a aprobat în unanimitate trecerea parohiei la Biserica-mamă sub omoforul IPS Mitropolit Iosif. Legat spiritual și cultural de românii ortodocși din Paris, PS Arhiereu-vicar Ioachim Băcăuanul și-a exprimat „deplina bucurie că această Biserică, în care au primit paternitate duhovnicească de-a lungul a mai bine de 100 de ani atâția români, și nu numai, a trecut sub jurisdicția canonică a Bisericii-mamă“.

Situată în inima Cartierului Latin, în apropierea faimoasei Sorbona, „Biserica Ortodoxă Română din Paris“ s-a separat de Patriarhia Română la sfârșitul anului 1948, odată cu instaurarea tot mai accentuată a regimului comunist în România. Cu prilejul acestui eveniment, Înaltpreasfințitul Iosif, Arhiepiscop și Mitropolit al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale, a oficiat Sfânta Liturghie arhierească înconjurat de un sobor de opt preoți și trei diaconi. Bucuria mărturisită entuziast a fost sporită și prin hirotonia diaconului Jean Boboc întru preot, pe seama catedralei „Sfinții Arhangheli“ din Paris.

Bucuria revenirii la normalitate

Bucuriei credincioșilor ortodocși de la Paris, care au așteptat acest moment istoric, mai bine de un veac, alături de emoție propria noastră bucurie și speranța comuniunii creștinești întru normalitate, care răzbat și din cele exprimate de PS Arhiereu-vicar Ioachim Băcăuanul, la aflarea veștii sosită din Orașul Luminilor, de care Preasfinția Sa este legat spiritual și cultural: „Îmi exprim deplina bucurie că această Biserică, în care au primit paternitate duhovnicească de-a lungul a mai bine de 100 de ani atâția

români (și nu numai), a trecut sub jurisdicția canonică a Bisericii-mamă, prin intermediul mitropoliei noastre de la Paris. Bucuria mi s-a transformat în emoție, deoarece mi-au revenit în memorie multe momente însemnate la care am participat în această Biserică. În ea m-am întâlnit cu duhul Mitropolitului Visarion Puiu, al Episcopului Teofil Ionescu și al altor personalități ale spiritualității și culturii românești sau universale de la Paris. În această biserică, am participat la prohodirea Părintelui Virgil Ghiorghiu, a lui Emil Cioran, a faimoasei actrițe Elvira Popescu, a lui Duiliu Alexandru Șfintescu și a altora. De aceea, revenirea acestei comunități la Biserica-mamă este o reparație istorică și o întregire a Cămășii lui Hristos cu care este îmbrăcată, de veacuri, Biserica Ortodoxă Română. Am mulțumirea că în timpul celor zece ani cât am stat la Paris am determinat pe mulți membri ai acestei comunități să se atașeze Bisericii-mamă. Lipsit de smerenie, pot afirma că premisele împlinirii din acest an pentru biserica românilor din rue de Jean de Beauvais mi se datoresc în parte, iar acum rog pe Dumnezeu să binecuvinteze pe cei ce au înțeles că acesta este cadrul canonic în care trebuie să se înscrie lăcașul de închinare românesc din inima Orașului Luminilor.“ (Pr. Cornel PAIU)

„Un moment istoric în viața Bisericii neamului nostru“

□ Scrisoarea Preafericitului Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române către comunitatea parohiei „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil“ din Paris, la 10 Mai 2009 □

Înaltpreasfințitul Mitropolit Iosif ne-a adus la cunoștință concluziile dialogului pe care comisia desemnată de către membrii Asociațiilor AEOR și APCOR le-au purtat cu Înaltpreasfinția Sa. De asemenea, am aflat cu bucurie că Protocolul de refacere a unității Bisericii „Sfinții Arhangheli“ din Paris cu Biserica Ortodoxă Română va fi dezbătut în cadrul Adunărilor Generale extraordinare APCOR (n.r. Association pour la pratique de culte orthodoxe roumain à Paris) și AEOR, adunări care vor constitui un moment istoric în viața Bisericii neamului nostru, la care ați conlucrat în iubire și bună înțelegere cu IPS Mitropolit Iosif și cu IPS Arhiepiscop Nathaniel. Pentru aceasta, aduc slavă lui Dumnezeu, fără de care nimic nu se poate împlini.

Păstrăm amintiri plăcute de la Sfânta Liturghie pe care am slujit-o în biserica dumneavoastră în mai 2005, cu prilejul hirotonirii Preasfințitului Marc Alric. Am fost impresionat de primirea și dragostea pe care ni le-ați manifestat cu acel prilej. Sperăm din toată inima ca în ziua de 10 mai 2009, prin hotărârea dumneavoastră, să se refacă unitatea comunității române din Paris cu Biserica popoului român. De asemenea nădăjduim să ne întâlnim în rugăciune și cu ocazia vizitei pastorale pe care o vom face la Paris în luna iulie a acestui an, în comunitatea română care a jucat un rol atât de important în istoria secolului XX a popoului nostru.

Biserica ortodoxă română „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil“ din Paris participă din plin la viața spirituală și culturală a românilor din regiunea pariziană, sub îndrumarea duhovnicească a preotului paroh stavrofor Constantin Târziu, ajutat de preoții Iulian Nistea și Jean Boboc. Sfânta Liturghie din ziua de 10 mai a fost oficiată de IPS Mitropolit Iosif Pop, împreună cu un sobor de preoți și diaconi.

„Patriarhul diaconilor“ din România

La 7 mai anul acesta, Mănăstirea Neamț a fost gazda unui eveniment aniversar special dedicat unui distins slujitor al Bisericii și al Școlii teologice românești, părintele profesor Ioan Ivan, la împlinirea vârstei patriarhale de 94 de ani.

Sărbătoarea părintelui diacon Ioan Ivan a adunat în vechea ctitorie stefaniană șase ierarhi ai Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, profesori, preoți, protopopi, stareți, mulți dintre aceștia foști elevi ai Seminarului de la Neamț, discipoli ai părintelui Ivan.

„Crucea Patriarhală“ în semn de prețuire

La primele ore ale dimineții au început să sosească pelerini din toate zonele țării. Sfânta Liturghie a fost oficiată în sobor, sub protia IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei. Au oficiat IPS Pimen, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, PS Epifanie, Episcopul Buzăului și Vrancei, PS Calinic Botosăneanul, Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, PS Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului. De asemenea, IPS Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului a asistat la Sfânta Liturghie arhierescă oficiată cu această ocazie. Soborul ierarhilor a fost acompaniat de 25 de preoți și diaconi.

Răspunsurile la strană au fost date de corul Seminarului „Veniamin Costachi“ de la Mănăstirea Neamț. După Sfânta Liturghie s-a oficiat slujba Teodum-ului pentru aniversarea a 94 de ani de viață a părintelui Ioan Ivan.

Părintele arhimandrit Timotei Aioanei, exarh cultural al Arhiepiscopiei Bucureștilor, a dat citire mesajului de felicitare transmis cu această ocazie părintelui diacon Ioan Ivan de către PF Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. De asemenea, PF Părinte Patriarh Daniel a conferit sărbătoritului, în semn de prețuire, „Crucea Patriarhală“, clasa I.

„Un om cu inimă curată“

După acest moment, au urmat apoi evocările ierarhilor prezenți, începând cu gândurile alese ale IPS Mitropolit Teofan: „Imaginea pe care ne-o înfățișează părintele Ivan reprezintă izvor de blândete, de bunătate, de privire senină. Îmbrățișându-l, am simțit valul de odihnă sufletească pe care ți-l împărtășește un om cu inimă curată.“ Înaltul ierarh i-a oferit părintelui un dar simbolic - o icoană a Sfintei Cuv. Parascheva, ocrotitoarea Moldovei.

Preasfințitul Episcop Epifanie a remarcat în continuare faptul că arhid. Ioan Ivan a îmbinat, în toată activitatea sa, foarte armonios, bunătatea cu exigența, fiind un model nu doar pentru elevii săi, ci și pentru colegii săi, profesori. În semn de prețuire i-a conferit „Crucea eparhială a Buzăului și Vrancei“.

Foto: V. DANC

La a 94-a aniversare a pr. diacon Ioan Ivan la Mănăstirea Neamț au fost prezenți șase ierarhi ai Sfântului Sinod al BOR, profesori, preoți, protopopi, stareți, mulți dintre aceștia foști elevi ai Seminarului de la Neamț, discipoli ai părintelui Ivan.

A urmat cuvântul omagial al IPS Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului și cuvântul PS Arhierie-vicar Ioachim Băcăuanul, ambii, foști elevi ai părintelui Ivan.

Preasfințitul Ioachim a oferit părintelui Ioan Ivan medalia jubiliară a Episcopiei Romanului - 600 de ani de la prima atestare documentară.

Două volume omagiale

Scriitorul și jurnalistul Grigore Ilisei a apreciat activitatea arhid. Ioan Ivan „cât de frumos a îmbinat vocația rugătoare cu cea cărturărescă“. În finalul acestor evocări a luat cuvântul sărbătoritul, care a mulțumit lui Dumnezeu pentru darul vieții și pentru lungimea de zile cu care a fost înzestrat, a mulțumit celor prezenți care au venit de departe pentru a-l felicita, dar și celor de aproape, monahilor de la Mănăstirea Neamț, în grija cărora se află.

Cu prilejul împlinirii a 94 de ani de viață de către arhid. Ioan Ivan, au fost lansate două volume omagiale: „Părintele Ioan Ivan de la Neamț, un arhidiacon erudit și un profesor evlavios“, vol. I-II, tipărite de Patriarhia Română și „Părintele Ioan Ivan - Comoara de sub tâmpla Mănăstirii Neamț“, tipărit de Mitropolia Moldovei și Bucovinei.

Sărbătoarea s-a încheiat cu o tradițională agapă frățească oferită cu multă generozitate celor aproximativ 200 de clerici prezenți, de către Arhim. Benedict Sauciu, Staretul Mănăstirii Neamț, la Centrul social-cultural „Sf. Paisie de la Neamț“.

Un om ales și o zi de neuitat pentru noi toți cei care l-am acompaniat pe părintele arhidiacon Ioan Ivan la a 94-a sa aniversare. (Pr. Florin-Aurel TUSCANU, Protopop de Roman)

Hirotonit în Catedrala episcopală din Roman

Fără a greși, am putea să-l considerăm pe părintele profesor Ioan Ivan, un fiu duhovnicesc al Episcopiei Romanului, pentru că familia sa a venit din Țibăneștii Iașului, unde s-a născut, în zona Panciu, zonă care în perioada interbelică era sub jurisdicția Episcopiei Romanului.

A urmat cursurile Seminarului „Sf. Gheorghe“ din Roman, Facultatea de Teologie și Seminarul Pedagogic la București, după care revine la Roman pentru a fi hirotonit. Acest lucru se întâmplă în vara anului 1943, în timpul arhiepiscopiei blândului episcop Lucian Triteanu.

A fost hirotonit pe seama parohiei Herăstrău, jud. Putna (astăzi Vrancea), la 23 iunie 1943, de către arhierul-vicar al Episcopiei Romanului, Ilarion Băcăuanul, nași de hirotonie fiindu-i diaconii Ștefan Putneanu și Dumitru Teofănescu.

Același arhierul Ilarion Băcăuanul l-a hirotonit la 3 ianuarie 1937, în Biserica Precista Mare din Roman, pe tânărul Teoctist Arăpașu, tot în treapta de diacon.

Ambii diaconi, Teoctist și Ioan Ivan, au plecat din Roman să slujească Biserica într-o etapă grea din istoria recentă, pornind de sub omoforul aceluiași ierarh, unul călugărit, altul căsătorit; unul avea să ajungă Patriarhul României, celălalt „patriarhul diaconilor“ din România.

Definirea dogmei despre Sfânta Treime este meritul Sfinților Părinți de la Sinoadele I și II ecumenice de la Niceea, 325 respectiv Constantinopol, 381. Dogma Sfintei Treimi a fost formulată pe scurt în câteva articole ale Crezului.

De când serbăm Sfânta Treime

În calendarul Bisericii Ortodoxe, ziua de luni de după Duminica Pogorării Sfântului Duh este închinată Sfintei Treimi (Tatăl, Fiul și Sfântul Duh). Dogma despre Sfânta Treime a fost definită în cadrul Sinoadele I și II ecumenice, de la Niceea (325), respectiv Constantinopol (381).

În ziua de Rusalii este cinstit în chip deosebit Duhul Sfânt - sfințitorul vieții noastre, a treia persoană a Sfintei Treimi. Dar, Duhul Sfânt porcede de la Tatăl și este trimis prin Fiul, existând, deci o legătura bine definită între cele Trei Persoane. Definirea acestei dogme despre Sfânta Treime este meritul Sfinților Părinți de la Sinoadele I și II ecumenice de la Niceea, 325 respectiv Constantinopol, 381. Dogma Sfintei Treimi a fost formulată pe scurt în câteva articole ale Crezului (Mărturisirea de credință a Bisericii) normativ până la sfârșitul veacurilor.

Treimea cea deoființă și nedespărțită

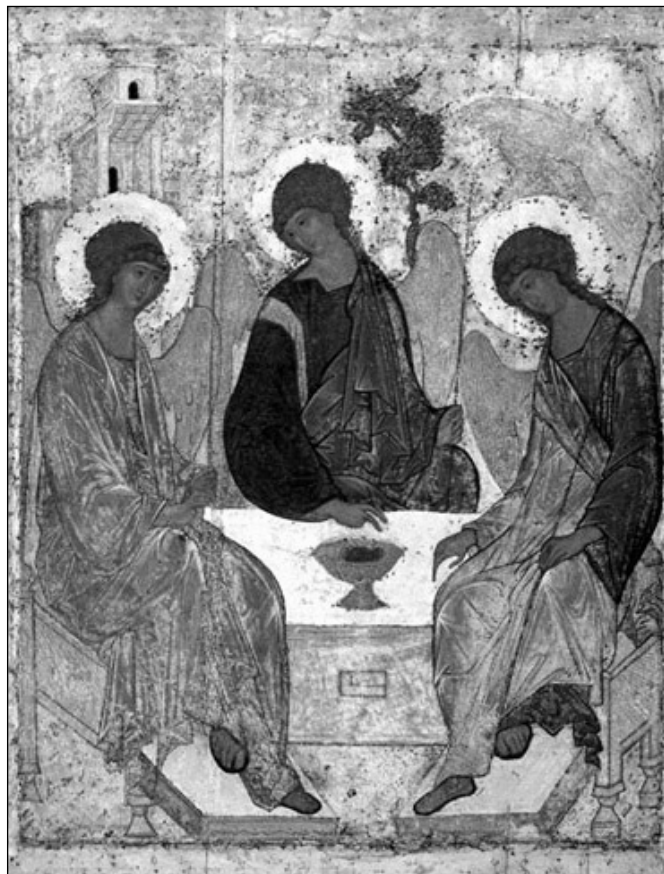
Arie - ereticul care nu a recunoscut dumnezeirea Fiului - și Macedonie - ereticul care s-a ridicat împotriva Duhului Sfânt - au fost anatematizați de Biserică, de la sfârșitul secolului al IV-lea vorbindu-se despre o învățătură clară a Bisericii: Treimea este deoființă și nedespărțită, așa cum mărturisim la Sfânta Liturghie. Este foarte greu de înțeles această dogmă a Sfintei Treimi. S-au scris tratate întregi de-a lungul veacurilor, s-au dat multe explicații - unele mai simple și altele mai complexe dar contează esențialul: există un singur Dumnezeu în trei ipostasuri: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Tatăl este Creatorul, Fiul este Mântuitorul, iar Duhul Sfânt este Sfințitorul lumii.

Conform tradiției, în ziua următoare marilor praznice, sărbătorim persoanele care au slujit ca instrumente ale evenimentului prăznuit sau care au avut un oarecare rol în săvârșirea lui. A doua zi după Duminica Pogorării Sfântului Duh, adică în lumea Rusaliilor, Biserica Ortodoxă prăznuiește pe Sfântul Duh, precum indică Penticostarul la sinaxarul Utreniei: „în această zi, în Lunea Rusaliilor, prăznuim pe Însuși Preasfântul de viață Făcătorul și întru tot puternicul Duh, Unul din Treime, Dumnezeu, Cel de o cinstire, de o ființă și de o slavă cu Tatăl și cu Fiul“.

Pentru a ne explica mai bine, sinaxarul începe astfel: „Pentru cinstirea Sfântului Duh, dumnezeieștii Părinții, care pe toate bine le-au tocmit, cu prilejul Cincizecimii au rânduit o sărbătoare deosebită, în această zi (de Luni, n.n.) a Rusaliilor.“

Sărbătoarea Sfintei Treimi în Bisericile creștine

În calendarele românești această zi e trecută ca Sărbătoarea Sfintei Treimi. Denumirea aceasta, de dată mai nouă, reprezintă probabil o influență catolică (la catolici, Sfânta Treime e sărbătorită în prima duminică de după Rusalii). În sec. al XII-lea, nici în Apus nu era încă generalizată o asemenea sărbătoare, ci era privită în unele mănăstiri ca o inovație; ea a fost stabilită definitiv în Apus, abia la 1334. În calendarele celorlalți Biserici Ortodoxe însă, lumea de după Rusalii este numită încă Lunea Sfântului Duh, ca în Penticostar. În schimb, adorarea Sfintei Treimi pare a face mai degrabă obiectul expres al slujbei din Duminica Rusaliilor. De aceea, în arta iconografică rusă, praznicul Cincizecimii e reprezentat de obicei prin scena „Filoxeniei lui Avraam“ (așa cum a zugăvit-o Andrei Rubliov), iar duminica Rusaliilor e indicată ca Ziua Sfintei Treimi. În calendarele mai noi ale Bisericii ruse Sâmbăta dinaintea Duminicii Mari e

Sfânta Treime, Andrei Rubliov

numită „a Treimii“ (Troitzkaia), iar Duminica Cincizecimii e indicată ca „Ziua Sfintei Treimi“.

Din 2008, zile de sărbătoare legală

Sensibilitatea ortodoxă a legat Sfânta Treime de Pogorârea Duhului Sfânt pentru că prin Duhul Sfânt noi ne-am botezat în numele Sfintei Treimi; când s-a constituit Biserica în Duhul Sfânt, ne spune Sfânta Scriptură, s-au botezat 3000 de oameni și, desigur, botezul s-a făcut așa cum a poruncit Mântuitorul înainte de a Se înalta la cer: „În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh“. Aici este legătura profundă între Sfânta Treime și Pogorârea Duhului Sfânt și anume Taina Sfântului Botez: cei ce s-au botezat în ziua Cincizecimii și au devenit creștini s-au botezat în numele Sfintei Treimi. De aceea Biserica, constituită în Duhul Sfânt ca Trup al lui Hristos, este Biserica celor botezați în numele Sfintei Treimi, cum spune PF Părinte Patriarh Daniel.

Cinstirea Sfintei Treimi s-a manifestat în Biserică sub diferite aspecte: reprezentarea în icoane, slujbe, cântări, zile de prăznuire și biserici închinete acesteia. Acestora li se adaugă decizia luată de legislativul statului român prin care s-a hotărât ca prima și a doua zi de Rusalii să fie declarate Zile de sărbătoare legală în care nu se lucrează (Legea nr. 202/2008).

Sărbătoarea Sfintei Treimi reprezintă o încununare a sărbătorilor creștine care ne amintesc în fiecare an despre cele ce a făcut Dumnezeu pentru noi, de la începutul lumii și până astăzi. (pr. Gelu BĂRJOVEANU)

Adevăratul dar pentru sufletele celor adormiți

Viața este Hristos. Hristos este iubire. Cum ne-am putea imagina o viață în care nu este iubire, în care nu este Hristos? Lipsa iubirii atrage după sine însingurarea, lipsa de comuniune, care nu sunt altceva decât imaginea morții, a morții spirituale. „Iubirea ca moartea e de tare“ (Cântarea cântărilor 8, 6). Dar mai degrabă „mai tare decât ea, căci ea naște viața și o mântuiește“ (Pr. Constantin Galeriu, „Cuvânt despre rânduielile celor de pe urmă“, p. 34).

Interesul pe care trebuie să-l arătăm față de cei de lângă noi, reprezintă expresia cea mai pură a prezenței lui Hristos în noi și întreolaltă. Cu atât mai mult, gestul nostru trebuie să se îndrepte către cei plecați în veșnicie. Mormântul, pentru ei, devine pat al odihnei spre veșnicie, străjuit de crucea lui Hristos, în care așteaptă „învierea morților și viața veacului ce va să fie“. Dar mormântul nu poate opri comuniunea cu cei dragi.

Pomenirea la Sfânta Liturghie, garanția rugăciunii primite

Putem înălța rugăciuni, fără vreo restricție, fie acasă, fie la biserică, fie la mormânt. Sfânta Biserică se roagă împreună cu noi, rânduiind zile speciale de pomenire „sâmbetele morților“ (Sâmbăta dinaintea

Duminicii lăsatului sec de carne - „Moșii“ de iarnă, Sâmbăta dinaintea Duminicii Pogorării Duhului Sfânt — „Moșii“ de vară), când rugăciunea pentru cei adormiți se face împreună cu Sf. Liturghie și parastasul de obște. Această formă comună de rugăciune ne îndreptățește să credem că cererea noastră pentru cei plecați la Domnul, va fi primită de Începătorul vieții odihnind sufletele cele obidite. „Nu în zadar s-a rânduit prin Apostoli ca să se facă înaintea înfricoșătoarelor taine pomenirea celor morți; ei au știut că de aici izvorăște mare folos, mare binefacere pentru ei“ (Sf. Ioan Gură de Aur, Omilia a III-a, către Filipeni).

În timpul Sf. Liturghii cerul se unește cu pământul. Oamenii se roagă împreună cu îngerii, cu sfinții și cu toți cei ce au plecat în veșnicie și pentru care facem pomenire. De aceea pe sfântul disc, la proscomidie se vor afla întotdeauna părțile și pentru cei vii și pentru cei adormiți. Prezența laolaltă a acestor părțile ilustrează comuniunea profundă de iubire dintre toate mădulele Bisercii.

Comuniunea în rugăciune

Însuși cuvântul „parastas“, care definește slujba de pomenire a celor adormiți, își are rădăcinile în cuvântul grecesc,

παράστασις - (*parastasis*), ce semnifică, între altele, „a sta alături de..., înfățișare înaintea cuiva, mijlocire“.

Prin urmare slujba parastasului implică o alăturare a celor vii de cei morți, într-o profundă comuniune sfântă de rugăciune, în care Dumnezeu este chemat să binecuvânteze jertfa celor vii oferită în numele și pentru cei răposați. Mijlocirea celor vii reprezintă adevăratul dar, adus pentru sufletele celor adormiți.

Pomenirea celor adormiți reprezintă deci o obligație morală a celor vii, că prin aceasta se crează o întărire a legăturii cu cei plecați în veșnicie, iar amintirea lor actualizată cât mai des posibil, sporește iubirea față de ei. Și cum iubirea ne face nemuritori și pomenirea celor dragi plecați în veșnicie va fi veșnică. A fi cineva „pomenit veșnic“ înseamnă deci, a fi cu adevărat iubit, iar numele lui imprimat adânc în memoria cinstitorilor de Dumnezeu și a celor ce săvârșesc pomenirea întru iubire.

Să-i pomenim cât mai des pe cei dragi, pentru ca numele lor să nu se ștergă niciodată din amintirea semenilor. Fie în sâmbetele morților, fie în celelalte zile rânduite să ne rugăm pentru frații noștri plecați: „Dumnezeu să-i ierte și să-i odihnească“. (Protos. Pimen COSTEA, Exarh eparhial)

Sfinții ocrotitori ai pământului românesc

Sfinții ce au strălucit pe pământul românesc sunt, pe drept cuvânt, cei mai mari români, cei care s-au împărtășit de sfințenia lui Dumnezeu - Singurul Izvor al sfințeniei. Biserica i-a canonizat pe cei mai cinstiți, pe cei mai cunoscuți, care s-au întipărit în evlavia populară.

Numărul real al sfinților români din toate timpurile și din toate locurile, îl știe însă numai Dumnezeu. De aceea, la 20 iunie 1992, Sfântul Sinod al BOR a hotărât ca „de acum și până la sfârșitul veacurilor, în întreaga Biserică Ortodoxă Română, să se numere cu sfinții și să se cinstească după pravila cu slujbă specială și cu acatist toți sfinții din neamul românesc, știuți și neștiuți, pentru a căror cinstire se instituie „Duminica Sfinților Români“ care va fi așezată în Calendarul Bisericii noastre în fiecare an a doua Duminică după Pogorârea Duhului Sfânt, arătându-se prin aceasta lucrarea Sfântului Duh în Biserica noastră de-a lungul veacurilor.“, după cum aflăm din Tomosul sinodal.

S-a stabilit atunci că în această Duminică trebuie cinstiți: Sfinții mucenici ierarhi, preoți și diaconi slujitori ai BOR, care au mărturisit și apărut cu jertfelnicie credința ortodoxă, neamul și țara noastră; Sfinții călugări cuvioși și cu-

vioase, care, prin pilda vieții lor și prin rugăciune, au hrănit duhovniceste pe toți dreptcredincioșii; Sfinții martiri, care prin pătimirile și sângele lor martiric au primit cununa sfințeniei; Sfinții români uciși de oștile păgâne sau ale altor asupritori de-a lungul veacurilor, precum și cei care au căzut în robie pentru credință, Biserică și neam; Sfinții care s-au săvârșit luptând cu arma cuvântului pentru apărarea credinței, Bisericii Ortodoxe și credincioșilor. „Și toți ceilalți sfinți creștini ortodocși români din toate timpurile și de pretutindeni, știuți și neștiuți“, cum apare scris în Tomosul sinodal alcătuit cu această ocazie.

De-a lungul anilor, începând cu anul 1950 și ajungând până astăzi, calendarul Bisericii noastre s-a îmbogăți permanent cu mulți sfinți care au viețuit pe pământul nostru, fie români, fie de alte neamuri.

Toți acești sfinți au marcat istoria neamului nostru și s-au arătat ca un dar curat și plăcut, al evlaviei românești, adus înaintea lui Dumnezeu. (protos. Ieronim GHEORGHITĂ)

Sfântul Vasile era numit „*cel Mare*“, chiar și în rândul contemporanilor săi și își binemerita titlul din numeroase motive.

DOSAR
Anul Sfinților Capadocieni

Liturghia, molitvele și rugăciunile Sfântului Vasile cel Mare

Secolul al IV-lea este descris ca fiind secolul de aur al Bisericii creștine, pentru că în acea perioadă au activat cele mai alese personalități ale vieții creștine, cele mai luminate minți ale epocii patristice. În manualele de Patrologie, acest secol este cuprins în perioada a doua a literaturii patristice ce se întinde de la anul 313 (Edictul de la Milan) până la 461 (data morții împăratului Leon I).

În secolul al IV-lea, în lumea creștină s-au evidențiat trei bărbați virtuoși, numiți și *cei trei Capadocieni*: Vasile cel Mare, Grigorie de Nyssa și Grigorie de Nazianz, care au desfășurat o activitate literară și pastorală de neîntrecut.

Grupul Capadocienilor

Cei trei Sfinți Părinți formează grupul *Marilor Capadocieni*. Strâns uniți de legăturile de sânge și de prietenie, au contribuit cu toții la triumful credinței în Niceea și Constantinopol, în Orient și în special în Asia Mică. Cât privește talentul și dăruirea de sine a fiecăruia pentru binele Bisericii, se poate spune că s-au completat unul pe altul: „*Vasile era cu preeminență un om al acțiunii și al guvernării, Grigorie de Nazianz, un orator, iar Grigorie de Nyssa, un filosof. Dintre cei trei, Vasile era, fără îndoială, cel mai talentat*“¹. Referindu-se la grupul *Marilor Capadocieni*, patrologul Andrew Louth susține că includerea în același grup a Sfântului Vasile, împreună cu prietenul său, Grigorie din Nazianz și fratele său, Grigorie de Nyssa, sub denumirea de *Părinții Capadocieni* (inițial, *Marilor Capadocieni*), reprezintă produsul învățărilor moderni, care au considerat semnificative legăturile de familie, localizarea geografică și angajamentul teologic similar pe care l-au perceput la cei trei. Această grupare nu reprezintă o desemnare tradițională: cei trei Părinți

FOTO: ZAFUL LUMINA

ai secolului al IV-lea, evidențiați de Biserica în rolul de învățători universali sau ecumenici sunt Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur, sărbătoriți împreună de Biserica Ortodoxă la 30 ianuarie². Cei trei Capadocieni reprezintă o „*splendidă constelație pe firmamentul Bisericii din Capadocia. S-a spus că, în această trinitate, sunt concentrate toate razele acelei strălucite epoci a creștinătății*“³. Patrologul Johannes Quasten, în manualul său de *Patrologie*, afirmă că doar unuia singur dintre cei trei Părinți Capadocieni i s-a atribuit numele de *cel Mare*, și anume, Sfântului Vasile. Calificările sale remarcabile ca arhipăstor al Bisericii și organizator, ca mare exponent al doctrinei creștine și ca un al doilea Atanasie în apărarea Ortodoxiei, ca părinte al monahismului oriental și reformator al Liturghiei, au motivat conferirea unui astfel de titlu⁴.

Sfântul Vasile cel Mare, icoana ierarhului ortodox

Sfântul Vasile era numit „*Cel Mare*“, chiar și în rândul contemporanilor săi și își binemerita titlul din numeroase motive. Era *Cel Mare* ca exponent al doctrinei creștine și

ca autor de omilii folositoare de suflet, mai mare, încă, în viața practică, în rolul său de prelat al Bisericii și de om al faptelor. Putem spune, pe drept cuvânt, că, „*dintre cei trei mari Capadocieni, Vasile era cel practic, Grigorie din Nazianz, vorbitorul și scriitorul, iar Grigorie de Nyssa, gânditorul*“⁵.

Cunoscutul patrolog francez F. Cayré, referindu-se la caracterul Sfântului Vasile și la darurile cu care Dumnezeu l-a înzestrat, exclamă: „*trăsătura dominantă a caracterului Sfântului Vasile pare să fie o «deplinătate armonioasă» a darurilor cu care acesta a fost înzestrat. Biserica s-a bucurat de un număr restrâns de astfel de oameni, atât de desăvârșiți și atât de cumpătați. A îmbinat la un stadiu înalt geniul din Roma cu cel din Grecia. Sfântul este atât un om al doctrinei, a cărui gândire clară, obiectivă, îndrumă o întreagă generație, cât și un om de acțiune, cu un caracter ferm, care știe ce urmărește și folosește cu înțelepciune mijloacele pentru a-si îndeplini scopul*“⁶.

În Sfântul Vasile cel Mare avem de fapt icoana ierarhului ortodox. De aceea, este dificil ca, în câteva pagini, să arătăm complexitatea personalității marelui mitropolit, măreția slujirii lui ierarhice, sfintenția vieții, puterea cuvântului lui de predicator, spiritul său organizatoric și grija față de săraci și bolnavi.

Liturghia Sfântului Vasile cel Mare

Ca martor al activităților sale liturgice stă *Liturghia Sfântului Vasile*. Sfânta Liturghie ce-i poartă numele s-a păstrat „*cel puțin în elementele sale esențiale*”, în nucleul său, căci în decursul timpului a suferit unele modificări⁷. Ca și în cazul Liturghiei Sfântului Ioan Gură de Aur, nu întreaga Liturghie care poartă astăzi numele Sfântului Vasile constituie opera personală a acestui Sfânt Părinte. De la el, sau din epoca sa, provine numai partea cuprinsă între lecturile biblice (Apostol și Evanghelie) și rugăciunea amvonului, parte care reprezintă elementul originar, de proveniență antiohiană (siriană) și capadociană în Liturghia noastră. Partea de la început (până la Apostol) și cea de la sfârșit, precum și unele cântări și rugăciuni din partea centrală a Liturghiilor Ortodoxe de astăzi (ca imnul *Unule-Născut, Sfinte Dumnezeu, Heruvicul, Simbolul credinței și Axiomul*, precum și ritualul Vohodului cel mare sau ieșirea cu Cinstitele Daruri) reprezintă „*adaosuri posterioare epocii Sfântului Vasile sau dezvoltări proprii și mai târzii ale Liturghiei ortodoxe, dobândite la Bizant*”⁸. Ceea ce aparține sigur Sfântului Vasile din formularul actual al Liturghiei care îi poartă numele, este, în primul rând, „*partea cuprinzând rugăciunile citite în taină de către preot (arhiereu) pentru sfințirea Darurilor*”⁹.

Liturgistul român – Părintele Profesor Ene Braniște – precizează că „*era în Biserica veche obiceiu, păstrat multă vreme mai ales în Bisericile siriene, ca, în cadrul rânduielii fixe sau uniforme a Liturghiei creștine de pretutindeni, să se adopte rugăciuni personale pentru sfințirea Darurilor; adică anaforele redactate de către unii din marii ierarhi, care erau și buni teologi și liturghisitori, cunoscuți prin pietatea ori prin cultura și viața lor morală și spirituală de înalt nivel ... Ca și alți contemporani ai săi, Sfântul Vasile a compus și el o anafora proprie, care pentru profunzimea teologică și pentru frumusețea literară a stilului, a fost acceptată cu vremea și generalizată în întrebuințarea tuturor Bisericilor Ortodoxe locale (naționale), fiind consfințită, alături de cea atribuită Sfântului Ioan Gură de Aur, ca un «textus re-*

ceptus», adică definitiv și nemodificabil. Autenticitatea ei este destul de bine confirmată de contemporani și de documente posterioare epocii Sfântului Vasile”¹⁰.

Patrologul Otto Bardenhewer este de părere că *Liturghia Sfântului Vasile* a ajuns la noi în forma grecească a textului, precum și sub forma unei traduceri copte. Pare sigur că Sfântul Vasile a redus la o formă și o ordine fixă rugăciunile și ceremonialele obișnuite ale Bisericii din Cezareea și că, în acest proces, a restrâns-o sau lărgit-o cu mai multă sau mai puțină libertate. Dar „*nu mai este așa de ușor să decidem în ce măsură a exactității reproduce Liturghia reală dispozițiile și ordinul sfântului episcop, cu atât mai mult cu cât manuscrisele Liturghiei, și chiar versiunile timpurii ale acesteia, prezintă variații notabile*”¹¹.

„Lungă invocare apofatică a harului lui Dumnezeu”

Liturghia Sfântului Vasile, utilizată în cadrul Bisericii Ortodoxe în duminicile Postului Paștelui și în posturile sărbătorilor, ca și la sărbătoarea Sfântului Vasile (1 ianuarie), în total, de zece ori pe an, reprezintă o „*lungă invocare apofatică a harului lui Dumnezeu, înainte de a se «îmbarca» într-o descriere amănunțită a istoricului mântuirii*”¹².

Deci, caracteristicile ei primordiale constituie, precum am precizat, rezultatul muncii Sfântului Vasile însuși. Sfântul Vasile a rânduit și *Ceasuri*, adevărate ore ale *fântânilor cerești*, pentru ca orice credincios, de atunci, de după el și acum, să poată scoate cu bucurie *apa vie*, duh și viață din *izvoarele mântuirii* (Isaia 12, 3)¹³. De la el ne-

au rămas și frumoasele rugăciuni din *Pravila Sfântului Vasile cel Mare* și *Molitvele* ce se citesc de ziua numelui lui¹⁴ și la anumite slujbe. (Diac. asist. drd. Liviu PETCU)

⁷ J. Tixeront, *A handbook of Patrology*, Second edition, Authorized Translation, Based Upon the Fourth French Edition, St. Louis: B. Herder, 1923, p. 169.

⁸ Andrew Louth, *The Cappadocians*, in *The Cambridge History of Early Christian Literature*, edited by Frances Young, Lewis Ayres, Andrew Louth, Cambridge University Press, 2004, p. 289.

⁹ Otto Bardenhewer, *Patrology: the Lives and Works of the Fathers of the Church*, translated from the second edition by Thomas J. Shahan, Freiburg im Breisgau & St. Louis: B. Herder, 1908, p. 274.

¹⁰ Johannes Quasten, *Patrology*, volume III (The Golden Age of Greek Patristic Literature from the Council of Nicaea to the Council of Chalcedon), Spectrum Publishers, The Newman Press, Westminster, Maryland, 1960, p. 204; Claudio Moreschini și Enrico Norelli susțin, de asemenea, că cel mai prestigios dintre Părinții Capadocieni, Sfântul Vasile cel Mare, a fost recunoscut de ceilalți ca maestru comun, și în timpul vieții, și după moarte – cf. *Istoria literaturii creștine vechi grecești și latine de la Conciliul de la Niceea la începuturile Evului Mediu*, Traducere de Elena Caraboi, Doina Cernica, Emanuela Stoleriu și Dana Zămosteanu, vol. II/1, Editura Polirom, Iași, 2004, p. 97.

¹¹ Otto Bardenhewer, *Patrology: the Lives and Works of the Fathers of the Church*, translated from the second edition by Thomas J. Shahan, Freiburg im Breisgau & St. Louis: B. Herder, 1908, p. 280.

¹² F. Cayré, *Précis de Patrologie. Histoire et doctrine des Pères de l'Église*, Tome Premier, Livres I et II, Société de S. Jean L'Évangéliste, Desclée et Cie, Éditeurs Pontificaux, Paris-Tourmai-Rome, 1927, p. 404.

¹³ Andrew Louth, *op. cit.*, p. 295; vezi și Justo L. Gonzales, *op. cit.*, pp. 310-311.

¹⁴ Pr. Prof. Ene Braniște, *Sfântul Vasile cel Mare în cultul creștin*, în vol. *Sfântul Vasile cel Mare. Închinare la 1600 de ani de la săvârșirea sa*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1980, pp. 241-242.

¹⁵ *Ibidem*, pp. 241-242.

¹⁶ *Ibidem*, pp. 242-243.

¹⁷ Otto Bardenhewer, *op. cit.*, p. 280.

¹⁸ Andrew Louth, *op. cit.*, pp. 294-295.

¹⁹ Prof. N. Grosu, *Sfântul Vasile cel Mare – chip plin de har și de lumină*, în rev. *Orthodoxia*, Anul XXXI (1979), p. 165.

²⁰ Preot Prof. Dr. Ioan G. Coman, *Patrologie*, Sfânta Mănăstire Derwent, 2000, p. 114.

Arhetipul feminin al Maicii declanșează
în rândul femeilor mironosițe starea
de *sophrosyné*, castitate ontologică,
ca harismă specific feminină a curăției.

MORALĂ

Femeia mironosiță, modelul femeii creștine

Una dintre realitățile cele mai încercate și mai afectate în istoria umanității este familia, în intimitatea căreia, uneori, femeii i-au fost minimalizate și chiar anulate drepturile firești, naturale cu care a fost investită în illo tempore (cât privește studiul nostru, vom restrânge considerațiile doar la spațiul semitic).

La poporul evreu, starea socială a femeii, în raport cu soțul ei, era mult superioară, în comparație cu alte popoare ale Antichității. Deși egalitatea ei cu bărbatul rezultă din actul creației (Facere 1,27; Facere 2,24), din cauza păcatului, acest raport a fost afectat. Libertatea ei nu era deplină, ea neputându-se căsători decât cu aprobarea tatălui sau a fratelui mai mare. Ea împlinea toate treburile casnice, cu toate că dreptul de ereditate era rezervat exclusiv soțului.

Prin plata prețului de cumpărare, femeia devenea proprietatea soțului, iar în această situație putea fi oricând repudiată (îndepărtată), neavând voie să dea divorț. Raportul de subordonare a femeii față de bărbat se deduce și din faptul că el se numea „Baal” (stăpân), iar ea „Roabă” (I Sam. 25,41). Toate aceste situații evidențiază inferioritatea și dependența absolută a femeii față de bărbat. Prin urmare, neputându-se vorbi de drepturi reciproce ale soților (ele fiind mai ales apanajul bărbaților), se subliniază mai ales anvergura puterii patriarhatului. Femeia se putea bucura mai mult de toleranța și îngăduința bărbatului, decât de drepturi egale cu el. Dincolo de toate acestea, scrierile profetice acordă femeii căsătorite o considerație deosebită, care în raport cu soțul său exprimă raportul dintre Iahve și Israel.

Egalitate într-o unitate ce transcende diferențele

Predica Mântuitorului subliniază egalitatea bărbatului cu femeia într-o unitate ce transcende orice diferență.

Sfântul Pavel spune în „Epistola către Efeseni” că prin căsătorie se realizează o unitate organică între soți, asemenea celei existente între Hristos și Biserica, această analogie întărind într-un mod magistral sfințenia căsătoriei și egalitatea partenerilor, ale căror destine devin unul.

Această învățătură a Mântuitorului, dezvoltată de Sfântul Pavel, despre raportul de egalitate și rolul femeii în societate, a fost revoluționară pentru accepția firească a societății ebraice contemporane Mântuitorului și poate și din acest motiv El era urmat de multe femei.

Mântuitorul a fost întotdeauna foarte atent cu femeile, iertând chiar și atunci când gândurile și privirile celor prezenți condamnau iremediabil. A iertat pe femeia păcătoasă, chiar dacă toți ceilalți erau gata s-o ucidă cu pietre, iar din Maria, sora lui Lazăr, a făcut un model pentru contemplativi; a dialogat cu femeia samarineancă, deși acest lucru era interzis de legea iudaică. Atitudinile Sale au fost rezultatul dorinței de a pune semnul egalității între bărbat și femeie, nefăcând niciodată deosebire între drepturile și îndatoririle unora sau ale altora, excepție făcând, firește, cele înscrise în structura biologică specifică sexelor, dată de la creație.

Această atitudine reintegratoare a Domnului a determinat pe femei să-I fie devotate necondiționat. Poate de aceea Scripturile ne istorisesc privilegiul pe care ele l-au avut, de a vedea primele pe Hristos înviat și de a face cunoscut

acest fapt. Evangheliile ne vorbesc amănunțit despre acest episod și accentuează, în același timp, curajul și tăria de caracter pe care le-au avut în comparație cu apostolii, iar acest lucru devine cu atât mai sugestiv, cu cât autorii Evangheliilor sunt chiar, pe atunci, „înfricoșații” apostoli.

Adunate în jurul Fecioarei

Între femeile care au urmat pe Hristos Domnul în peregrinările Sale în spațiul iudaic s-a evidențiat un grup foarte bine sudat și care avea pe Fecioara Maria în centru. Acest grup a fost martorul cuvântului și al minunii hristice, simțind bucuria și tristețea ce au izvorât din tabloul vieții Mielului. Potrivit Evangheliilor aceste femei sunt: Maria lui Iacob, Maria Magdalena, Maria lui Cleopa, Salomeea, Ioana, Suzana, Marta și Maria etc. Prezența Maicii Domnului în centrul acestui grup și mai ales în sânul obștii apostolice de mai târziu (Fapte 1,14) este admirabil exprimată în icoanele *Cincizecimii* și *Înălțării*, iar icoana *Odighitria* o prezintă pe Fecioară ca cea care îndrumă, călăuzește pe drumul vieții, sau care conduce către Viață. Ea nu face minuni, ci le declanșează (Cana Galileii). Arhetipul feminin al Maicii declanșează în rândul femeilor mironosițe starea de *sophrosyné*, castitate ontologică, ca harismă specific feminină a curăției. Acest termen grecesc exprimă foarte bine metamorfoza ființei umane, metanoia, cerută de accederea în

Împărăție, depășind în același timp fiziologicul și desemnând structura castă a spiritului.

Primele martore ale Învierii

Cu toate acestea, identitatea inconfundabilă și memorabilă, numirea, o vor primi numai după ce vor încerca să facă ultimul gest ce se mai putea face față de un corp rămas fără viață în el. Ele mergeau la mormânt (Keber), la „casa veșniciei” (Bajit olam) pentru a plânge și unge Trupul Învățătorului, îndoliate și temătoare. Sfântul Grigorie Palama scrie că după ce Iosif și Nicodim cer trupul de la Pillat și îl așază în mormânt, martore la acest eveniment au fost Maria Magdalena și „cealaltă Marie”, Maica Domnului. Dacă e numită și mama lui Iosif și Iacob, e pentru că ei erau fiii lui Iosif, logodnicul ei. La punerea în mormânt au fost de față: „Ioana, Maria lui Iacob și celelalte împreună cu ele” (Luca 23,55; 24,10). În drum spre mormânt, ele aveau un singur gând: să slujească cu toată credința și evlavia la înmormântarea Domnului.

Comparativ cu atitudinea disperată și timorată a apostolilor, aceste femei, ce trecuseră drept anonime și neînsemnate, împrumută atributele bărbăției și curajului, cumpără mir, merg la mormânt, înfruntă frica de soldați. Doreau să acopere giulgiurile cu mir bine mirositor, care să atenueze mirosurile corpului în descompunere, măcar pentru perioada în care cei dragi veneau la mormânt într-o ultimă încercare de păstrare a comuniunii cu cel răposat.

Femeile nu au venit la mormânt toate și o singură dată, ci în două sau trei rânduri. Maria Magdalena a revenit și a rămas mai mult timp la mormânt (Ioan 20,1). A venit dis de dimineață, pe când era încă întuneric, a văzut piatra ridicată și a plecat de acolo fără să-L vadă, fugind să anunțe pe Petru și Ioan. După ce împreună au venit la mormânt, ea stătea afară și plângea (Ioan 20,11). Atunci când apostolii se încredințează că Domnul nu mai este în mormânt, rămasă afară, Îl vede pe Hristos: „a văzut pe Domnul și Acesta i-a spus ei” (Ioan 20,18), apoi ea va merge la apostoli.

Fecioara Maria, arhetipul feminin

Tot Sfântul Grigorie Palama spune că evangheliștii relatează în chip ascuns faptul că Domnul S-a arătat întâi Maicii Sale. Nu se spun în chip limpede acestea pentru a nu fi adusă ca martoră

Primii martori ai Învierii Mântuitorului au fost femeile mironosițe

tocmai Fecioara și pentru a nu da prilej de bănuială necredincioșilor și, de aceea, totul este învăluit într-o aureolă catafatică. Domnul se arată întâi ei deoarece, după mărturia lui Nicolae Cabasila, întruparea a fost nu numai lucrare treimică, ci și voința consimțită a Fecioarei (*ecce ancilla Domini*), toată forța dogmei mariologice constând în evenimentul zămislirii lui Dumnezeu (Paul Evdochimov). Din rana Fecioarei, la azul cuvântului profetic: „Prin suflul tău va trece sabie” (Luca 2,35), se naște din duh și din sânge, Arhetipul feminin, după chipul și asemănarea căruia se va contura în zorii Învierii, chipul femeii mironosițe.

Celelalte femei au venit la mormânt după momentul cutremurului (Matei 28, 1-4) și după fuga paznicilor. Ele au găsit mormântul deschis și piatra rostogolită. Fecioara a fost de față la toate acestea. Îngerul vestitor al Învierii este Gavriil, care spune ca odinioară, la momentul Bunei-Vestiri (Luca 1,30): „Nu vă temeți...” (Matei 28, 5-6).

Evangheliștii notează faptele așa cum s-au petrecut, firescul lor, netrecând cu vederea faptul că femeilor le-a fost teamă. Dacă ar fi vrut să arate un tablou ideal al Învierii, atunci n-ar fi pomenit de groaza lor și de îndoiala apostolilor (Marcu 16,11). Aceste reacții firești sunt argumente ale Învierii. Au arătat evenimentele învăluite în îndoială și necredință, așa cum au fost ele, numai întâlnirea personală cu El le-a schimbat necredința în credință.

Condiția femeii creștine

Chiar dacă nu putem ști numărul concret al femeilor venite la mormânt, deoarece Scriptura nu precizează acest lucru, importantă este atitudinea și felul prezenței lor în acest eveniment. Din manifestările lor credem că putem creiona un profil al femininului post-anastasic, un profil ce devine metaistoric, ca o icoană care deși își revendică izvorul în istorie, identitatea și-o regăsește în divinitate.

Chipul femeilor mironosițe impresionează prin caracter, curaj, virtute și, înaintea altora, prin credința că Iisus este Fiul lui Dumnezeu. Modalitatea viețuirii lor este închinată ascezei ce naște viață curată, de rugăciune și post, înfrânare, milostenie. Femeia mironosiță ospătează și adăpostește pe apostoli din propriul avut. Cea mai evidentă virtute a ei este bărbăția care o dovedește ca martoră în timpul Patimilor, pe drumul Golgotei, văzând pe Domnul însângerat, căzut sub cruce, dezbrăcat de cămașă, ținut pe cruce, însulțat, sorbind ultimele Lui cuvinte, auzind hula iudeilor, mărturisirea de pocăință a tâlharului.

Femeia mironosiță va deveni în istorie modelul femeii creștine, care va fi pusă în raport cu bărbatul într-o ecuație ce va suferi excese de o parte și de alta (ca alternanța matriarhat-patriarhat). De aceea se consideră Duminica femeilor mironosițe ca zi de sărbătorire a tuturor femeilor creștine.

Condiția femeii creștine nu trebuie nici izolată de cea masculină și nici diferențiată prin vreun raport de inferioritate. Bărbatul și femeia sunt făcuți pentru reciprocitate și comuniune, iar Dumnezeu nu-i separă atunci când le vorbește. Satana este cel care-i separă când se adresează doar femeii (Paul Evdochimov) și acesta e momentul ce provoacă o adevărată „schismă ontologică”, de unde începe opoziția masculin-feminin. Căderea a secretat otrava unei conștiințe nefericite. Femininul și masculinul au intrat în conflict și polaritate, ajungând până la disperare (Paul Evdochimov).

Noi, creștinii, ne naștem din Hristos Care este Alfa - în Care nu mai este nici bărbat, nici femeie - și ne întoarcem, ca bărbați și femei, spre Hristos, care este Omega - în Care nu este nici bărbat, nici femeie - toate fiind depășite în Trupul lui Hristos, care integrează deplinătatea umană. (Pr. Valentin Băltoi, Parohia Icușești)

Prin hotărârile Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din anii 1999 și 2001, sărbătoarea Înălțării Domnului a fost consacrată ca Zi a Eroilor și Sărbătoare Națională Bisericească.

ACTUALITATE

Ziua Eroilor sărbătorită în întreaga Episcopie a Romanului

În fiecare an, în prima joi, după Duminica a VI-a după Paști, când se împlinesc 40 de zile de la Învierea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Biserica noastră prăznuiește Înălțarea Domnului. La români sărbătoarea Înălțării Domnului a fost consacrată și ca Zi a Eroilor. Pe întreg cuprinsul eparhiei au fost organizate sluje de pomenire a eroilor căzuți pe câmpurile de luptă pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești.

Prin hotărârile Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din anii 1999 și 2001, sărbătoarea Înălțării Domnului a fost consacrată ca Zi a Eroilor și Sărbătoare Națională Bisericească. Totodată, Legea 379/2003, privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război, a proclamat cea de-a patruzecua zi de

la Sfintele Paști, sărbătoarea Înălțării Mântuitorului Iisus Hristos, Ziua Eroilor, potrivit tradiției, ca Sărbătoare Națională a poporului român, aflăm dintr-un comunicat al Biroului de presă al Patriarhiei Române.

Cinstirea eroilor și pomenirea lor din neam în neam, din generație în generație este o „adevărată cultură a sufletului românesc. Multimea pomelniceilor și a parastaselor pentru eroi constituie un puternic factor de cultivare a conștiinței noastre.”

Lumină de la Ierusalim la mormintele eroilor din Răcăciuni

Rugăciuni pentru cinstirea și păstrarea vie a memoriei ostașilor români căzuți în cele două războaie mondiale au fost înălțate de Ziua Eroilor și la Răcăciuni, comuna din care a zburat primul avion ce avea să anunte peste munte, în 1918, vestea Marii Uniri.

„După Sfânta Liturghie, în jurul orelor 11.30, ne-am deplasat la monumentul ridicat în anul 1932, pentru cei morți în primul război mondial, unde am oficiat o slujbă de pomenire. Apoi am mers la monumentul înălțat pentru toți eroii din comuna noastră, construit în 1997, unde, la fel, am adus Bunului Dumnezeu o rugăciune. În jurul orelor 14.00, am încheiat ceremoniile religioase la crucea depusă pe locul fostului Aeroport Militar din Răcăciuni, în cinstea piloților

români și francezi, care au luptat în Primul Război Mondial. Acest loc are o semnificație istorică, întrucât de aici a zburat avionul cu documentul ce consfințea unirea Transilvaniei cu România”, a explicat preotul paroh Nicolae Zaharia.

Tot în semn de cinstire a eroilor neamului românesc, la cele trei monumente ale eroilor din Răcăciuni a fost adusă spre luminare întru eternitate, lumina Învierii adusă și păstrată cu sfințenie la biserica din Răcăciuni tocmai de la Ierusalim. „Cu binecuvântarea Preasfântului Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului a fost o delegație de preoți la Suceava, care a adus sfânta Lumină și la noi, în parohie, aceasta luminând în continuu la biserica noastră. De Înălțarea Domnului, am așezat lumina sfântă să vegheze și la căpătâiul ostașilor ce-și dorm somnul de veci în cimitirul din Răcăciuni”, a mai spus preotul Zaharia. (Pr. Ctin Gherasim)

Sărbătoarea „Înălțarea Domnului” la Moinești

În municipiul Moinești, la invitația Primăriei, s-a oficiat aici o slujbă de pomenire, de către un sobor de 9 preoți, reuniți sub protia PC. Pr. Petre Moraru, protopop de Moinești. La acest moment omagial au participat reprezentanți ai administrației locale, veterani de război, elevi, precum și un impresionant număr de moineșteni. Garda de onoare a fost alcătuită din militari ai Detașamentelor de Jandarmi și Pompieri. Au fost rostite alocuțiuni de către dl. primar Viorel Ilie, iar din partea veteranilor de război au vorbit G-ral în rezervă Nichita Corneliu și col. în rezervă Ion Procopie. (Pr. Ovidiu LECA)

Mereu alături de cei aflați în dificultate

La Onești, anul acesta, înainte de oficierea Sfintei Liturghii pentru prăznuirea Înălțării Domnului, pr. Protopop Alupei Constantin, împreună cu un sobor de preoți din Municipiul Onești au săvârșit o slujbă de pomenire a eroilor români căzuți, de-a lungul veacurilor, pe toate câmpurile de luptă pentru credință, libertate, dreptate, apărarea țării și întregirea neamului. Slujba parastasilui a fost precedată de o ceremonie de depunere de coroane și jerbe de flori la Monumentul Eroilor din oraș. La eveniment au participat și oficialitățile locale, precum și reprezentanți ai veteranilor de război.

Prin Biroul de Asistență Socială, Protopopiatul Onești a venit și în această zi în sprijinul multor persoane aflate în dificultate, distribuind, potrivit tradiției deja încetățenite la hramul Catedralei „Pogorărea Sfântului Duhului”, peste 5000 de sămăluțe, cozonac și dulciuri. **(Raluca Maria ALUPEI, Asistent Social al Protoieriei Onești)**

inței continuității noastre ca neam. Pomenirea eroilor din toate timpurile și din toate locurile și cultul morților sunt elemente de mare statornicie, continuitate și unitate în cuget și în simțiri de-a lungul generațiilor“, cum aprecia PF Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

Noi pomenim eroii și pentru că avem credința în nemurirea sufletului dar și pentru că ei au trăit istoria ca pe o Cruce și o Înviere: „Lupta cea bună m-am luptat, credința am păzit. De acum mi s-a gătit cununa dreptății“ (II Tim. 4, 7).

Eroii neamului sunt „icoană de iubire jertfelnică“, cum îi numește PF Părinte Patriarh Daniel. Ei și-au împletit propria lor viață cu viața poporului din care s-au născut și, cu demnitate și cu credință, au adus românilor viața cea liberă și o soartă mai bună.

Au dus lupte tenace și de durată devenind mucenici ai Domnului. De aceea, de Ziua Eroilor, în toate bisericile de pe cuprinsul Patriarhiei Române se oficiază slujbe de pomenire și parastase. **(pr. Florin IONIȚĂ)**

Sfintirea unui nou drapel de luptă pentru ostașii romășceni

Ziua de „Înălțarea Domnului“ reprezintă pentru noi prilej de aducere aminte, de cinstire și de pomenire a tuturor celor care s-au jertfit pentru „apărarea țării și slava Sfintei noastre Biserici“, cunoscută în popor ca „Ziua Eroilor“. Acest cult al eroilor este o mărturie a dragostei, o dovadă că-i merităm, căci înălțimile la care a ajuns acest neam în cel de-al treilea mileniu creștin se recunosc în adâncurile sale, acolo unde-i sunt izvoarele.

Ziua de Înălțare a Domnului Hristos la cer (a 40-a zi după Paști), în acest an 28 mai, a

avut pentru ostașii romășceni multiple semnificații. În primul rând s-a sfintit un nou drapel de luptă - ceea ce se întâmplă extrem de rar -, apoi a fost numit și instalat un nou comandant al Garnizoanei Roman. Acestor momente i-au urmat parada militară cu defilarea trupelor în centrul orașului și oficierea slujbei de pomenire pentru eroii neamului la monumentul din cimitir.

La toate aceste manifestări au participat invitați de onoare, cadre militare active și în rezervă, clerici și mireni, elevi și foarte mulți romășceni purtați fiind de sentimentele curate de patriotism și prețuire pentru Armata Română.

Evenimentele au debutat în Piața Roman Mușat, unde, în prezența reprezentanților autorităților centrale și locale, a fost sfintit noul drapel de luptă al Batalionului 43 Transport „Roman I Mușat“ Roman.

Slujba a fost oficiată de un sobor de preoți romășceni, iar sfintirea propriu-zisă a fost

făcută de semnatarul acestor rânduri, din încredințarea PS Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului. Noul comandant al Garnizoanei Roman, Mr. Sorinel Bălan a primit drapelul din mâinile Secretarului de Stat al Ministerului Apărării Naționale, domnul Dan Tătaru, apoi au fost susținute câteva alocuțiuni din partea domnului primar al municipiului Roman, prof. Dan Laurențiu Leoreanu, dl. Gen. Dr. Mircea Savu, comandantul Diviziei 4 „Gemina“ Cluj-Napoca și Gen. de brigadă ing. Ioan Mureșan, Comandantul Brigăzii 4 Logistică „Transilvania“.

A urmat parada militară a Batalionului 43 Transport „Roman I Mușat“, având în frunte noul drapel de luptă, în aplauzele mulțimii prezente. Ne-am deplasat apoi la monumentul eroilor din cimitirul municipal unde a fost oficiată o slujbă de pomenire, au fost depuse coroane de flori și au fost făcute scurte evocări legate de eroismul ostașilor noștri. **(Pr. Florin Aurel ȚUSCANU, Protopop de Roman)**

La Catedrala episcopală de la Roman, Lumina Sfântă de la Ierusalim a fost adusă în Sâmbăta Mare, de o delegație care se deplasase în prealabil la Suceava.

Lumina de la Ierusalim în candelilele romașcanilor

□ În acest an de Paști în multe dintre eparhiile din țara noastră a fost adusă Lumina Sfântă de la Ierusalim □ La Catedrala episcopală de la Roman, Lumina Sfântă a fost adusă sâmbătă, 18 aprilie □

În acest an, sărbătoarea Sfințelor Paști a venit, în multe din eparhiile din țara noastră cu o bucurie în plus, prin aducerea Luminei celei Sfinte de la Ierusalim, care an de an, în chip miraculos, în timpul Vecerniei Mari din Sâmbăta Mare, se aprinde singură deasupra Sfântului Mormânt. Această Lumină Sfântă, acest foc dumnezeiesc se pogoară din cer, totdeauna în mod diferit, când ca fulger, când în spirală, când ca rază, iar în primele minute nu are proprietatea de a arde.

La slujba Vecerniei mari, oficiată anul acesta la Ierusalim, sâmbătă, 18 aprilie, în jurul prânzului, de către Preafericitul Părinte Teofil, Patriarhul Ierusalimului, a participat și delegația Patriarhiei Române condusă de PS Varsanufie Prahoveanul, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor.

De la Episcopie spre toate parohiile

La Catedrala episcopală de la Roman, Lumina Sfântă a fost adusă de o delegație care se deplasase în prealabil la Suceava. Delegația a fost întâmpinată oficial, sâmbătă, 18 aprilie, la orele 22:30, de către PS Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului și de preoți veniți din toată Episcopia Romanului, pentru a lua acest dar binecuvântat și a-l duce credincioșilor din parohii. Lumina Sfântă a fost așezată cu solemnitate pe Sfânta Masă, de unde preoții au luat-o, rând pe rând.

Sub impresia aceasta harică, dată de prezența Luminii Sfinte aduse de la Ierusalim, care a luminat în mâinile credincioșilor participanți la slujbele din miez de noapte și de zi, s-au desfășurat toate slujbele săvârșite în acele zile, și chiar mai departe, până la Înălțarea Domnului și Cincizecimă, mai ales că au fost preoți care în parohiile lor, au păstrat flacăra nestinsă, pe Sfințele Mese din Sfintele Altare, timp de multe zile.

PS Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului: „Tuturor celor care ne-au felicitat, cu prilejul Sfințelor Sărbători Pascale, le mulțumim și pe această cale. Rugăm pe Milostivul Dumnezeu să reverse peste noi toți dumnezeiești daruri, iar Lumina Învierii să ne călăuzească pașii către Împărăția lui Dumnezeu, împlinind voia Celui ce a murit și înviat pentru noi.“

Învierea la Catedrala episcopală

La Catedrala episcopală de la Roman, după oficierea Canonului Sâmbetei celei Mari, PS Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul, la miez de noapte, dintre Ușile Împărătești a împărțit Lumina Sfântă a Învierii credincioșilor prezenți în număr foarte mare, răspândiți atât în biserică, cât și în toată curtea Centrului eparhial. După o procesiune până la locul amenajat la Agheasmatar, unde s-a săvârșit slujba Utreniei și s-a dat citire „Cuvântului de învățătură“ al Sf. Ioan Gură de Aur, s-a revenit în biserică unde s-a oficiat Sfânta Liturghie arhierescă, cu sobor de preoți și diaconi. Cu acest prilej, s-a dat citire „Pastoralei“ semnată de

PS Eftimie, Episcopul Romanului, după care PS Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul a rostit un cuvânt de învățătură. La finalul slujbei, Preasfințitul Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul a împărțit ouă roșii tuturor celor prezenți, adresându-le tradiționalul „Hristos a înviat!“

Și alături de credincioșii din Bacău

Slujba Vecerniei Speciale, cunoscută ca „a doua Înviere“ a fost oficiată la Catedrala episcopală, duminică, 19 aprilie, orele 13:00, de PS Arhiepiscop-vicar Ioachim Băcăuanul, alături de un sobor format din preoți din Roman, slujitori ai Catedralei episcopale și diaconi. După citirea Evangheliei în limbile română, greacă, latină, ebraică, rusă, engleză, germană, franceză, italiană, PS Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului a rostit un cuvânt de învățătură.

În aceeași zi, de la orele 18:00, Preasfinția Sa a oficiat slujba Vecerniei Speciale și la Biserica „Sf. Dumitru“ Narcisa din Bacău, alături de preoți băcăuani, asistați de un impresionant număr de credincioși. Și aici PS Dr. Ioachim Băcăuanul a rostit un cuvânt de învățătură în care a arătat multiplele semnificații teologice ale Învierii Domnului. (pr. Cornel PAIU)

Agenda de lucru a PS Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Romanului, pe lunile aprilie - mai 2009

01 aprilie
- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe: Hurmuzachi V., sat Roșiori, Niță Cătălin, Bordean Elena, Irimia Laurențiu din Bacău, Muntean Petru din Moinești;

02 aprilie
- audiențe și lucrări de birou;

03 aprilie
- audiențe și lucrări de birou;
- a efectuat vizită pastorală în Protoieria Roman;
- a oficiat Slujba Acatistului Născătoarei de Dumnezeu la Mănăstirea „Bunavestire”, Tisa Silvestri. A rostit cuvânt de învățătură;
- a oficiat Sfânta Taină a Botezului la Biserica „Precista”, Bacău.

04 aprilie
- a oficiat Sfânta Liturghie și slujba pomenirii celor adormiți la Mănăstirea „Bunavestire”, Tisa Silvestri. A rostit cuvânt de învățătură;
- a primit vizita PS Calinic, episcopul Argeșului și Muscelului;

05 aprilie
- a efectuat vizite pastorale în Protopopiatul Roman, la Bisericile: „Sfântul Dimitrie”, Gădint, „Sfântul Dimitrie”, Poiența; „Sfintii Voievozi”, Poienari; „Nasterea Maicii Domnului”, filia Holm a Parohiei Craiești; „Sfântul Nicolae”, filia Bozienii de Jos a Parohiei Cuc; „Sfintii Arhangheli”, Săcaleni; „Sfântul Dimitrie”, Vad-lucea; „Sfintii Arhangheli”, filia Marmureni a parohiei Oniceni; „Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul”, Linsesi; „Sfântul Dimitrie”, Valea Ursului; „Adormirea Maicii Domnului”, Chilii;

06 aprilie
- audiențe și lucrări de birou;

07 aprilie
- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe Pr. Costică Busuioac, Parohia „Sfântul Nicolae”, Bacău;

08 aprilie
- audiențe și lucrări de birou
- a dezbătut și soluționat diverse probleme administrative în cadrul sectoarelor Cancelariei eparhiale;
- a primit în audiență pe Pr. Petru Roncea, Parohia Vișoara și Pr. Cărlan Dumitru, Parohia Vultureni;

09 aprilie
- audiențe și lucrări de birou;

10 aprilie
- audiențe și lucrări de birou;

11 aprilie
- a oficiat Sfânta Liturghie la Mănăstirea „Sfântul Mucenic Emilian”, Ciolpani. A rostit cuvânt de învățătură;
- a oficiat slujba parastasului adormitului Andrei Butnaru.

12 aprilie
- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Sfântul Dimitrie”, Cartierul Narcisa, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;
- a hirotonit diacon pe tânărul teolog Iulian Vasile Adam, pentru Parohia „Cuvioasa Parascheva”, Bahluți, Comuna Cotnari, Iasi.
- a oficiat Slujba Deniei de Luni la Catedrala episcopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman. A rostit cuvânt duhovnicesc;

13 aprilie
- audiențe și lucrări de birou;
- a acordat un interviu la postul de televiziune local-1TV Neamt.
- a oficiat Slujba Deniei de Marti la Catedrala episcopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman. A rostit cuvânt duhovnicesc;

14 aprilie
- audiențe și lucrări de birou;
- a oficiat Slujba Deniei de Miercuri la Catedrala episcopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman. A rostit cuvânt duhovnicesc;

15 aprilie
- audiențe și lucrări de birou;
- a oficiat Slujba Deniei de Joi la Biserica „Sfintii Arhangheli”, Cartierul Izvoarele, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;

16 aprilie
- audiențe și lucrări de birou;
- a dezbătut și soluționat diverse probleme administrative în cadrul sectoarelor Cancelariei eparhiale;
- a efectuat vizită pastorală la Catedrala „Înălțarea Domnului”, Bacău și Bisericile: „Sfântul Nicolae”, „Precista”, „Sfântul Dimitrie”, „Sfântul Gheorghe” din Bacău, unde a participat la Slujba Deniei celor 12 Evanghelii. A rostit cuvânt de învățătură.

17 aprilie
- a participat la Slujba Ceasurilor împăratești și Slujba Vecerniei (scotarea Sfântului Epitaf) la Catedrala episcopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman;
- audiențe și lucrări de birou;
- a oficiat Slujba Deniei Prohodului Domnului la Catedrala episcopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman. A rostit cuvânt de învățătură;

18 aprilie
- a participat la Sfânta Liturghie oficiată în Catedrala episcopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman.
- a acordat interviu la Radio Trinitas și la publicațiile locale: *Monitorul și Ziarul de Roman*, *Ziarul de Bacău* s.a.

19 aprilie
- a oficiat Slujba Învierii și Sfânta Liturghie la Catedrala episcopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman. A rostit cuvânt de învățătură.
- a oficiat Slujba Vecerniei (a doua Înviere) la Catedrala episcopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman, înconjurat de preoți din Protopopiatul Roman. A rostit cuvânt de învățătură.
- a oficiat Slujba Vecerniei (a doua Înviere) la Biserica „Sfântul Dimitrie”, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură.

20 aprilie
- a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala „Înălțarea Domnului”, Bacău.
- a hirotonit diacon pe tânărul teolog Ionel Lăcătușu Iscu pe seama Parohiei Moreni, Protopopiatul Moinești. A rostit cuvânt de învățătură.
- a participat la Slujba Vecerniei la Catedrala episcopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman. A rostit cuvânt de învățătură.

21 aprilie
- a oficiat Sfânta Liturghie la Mănăstirea Pângărați, Neamt, ca delegat al IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei. A rostit cuvânt de învățătură.
- a oficiat Sfânta Taină a Botezului la Mănăstirea Pângărați;

22 aprilie
- corespondență și lucrări de birou;
- a oficiat Slujba Vecerniei la Biserica „Sfântul Gheorghe”, Roman. A rostit cuvânt de învățătură.

23 aprilie
- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Sfântul Gheorghe”, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură.

24 aprilie
- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Izvorul Tamaduirii”, din Dărmănești.
- a hirotonit diacon pe tânărul teolog Justin Alexandrescu pe seama Bisericii „Izvorul Tamaduirii”, Dărmănești;
- a hirotonit preot pe PC. Diacon Ionel Lăcătușu Iscu, pe seama Parohiei Moreni. A rostit cuvânt de învățătură.
- a primit vizita unei delegații de profesori de la Institutul Saint Serge din Paris;

25 aprilie
- a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala „Înălțarea Domnului”, Bacău, cu prilejul intrării anuale a Oastei Domnului. A rostit cuvânt de învățătură;

26 aprilie
- a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia Prefăcutului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a oficiat Sfânta Liturghie la catedrala episcopală „Înălțarea Domnului”, Slobozia;
- a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia Prefăcutului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a oficiat Slujba Inmormântării episcopului Damaschin Coravu al Sloboziei și Călărașilor;

27 aprilie
- a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a oficiat Sfânta Liturghie în Catedrala episcopală „Sfintii Apostoli Petru și Pavel”, Husi;
- a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a oficiat Slujba Inmormântării episcopului Ioachim Mares al Husilor, în Catedrala episcopală „Sfintii Apostoli Petru și Pavel”;

28 aprilie
- a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a oficiat Sfânta Liturghie în Biserica „Sfântul Nicolae”, Bacău;
- a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a oficiat slujba de inhumare a episcopului Ioachim Mares, în cripta amenajată la subsolul Catedralei „Înălțarea Domnului”, Bacău. A rostit un scurt cuvânt pentru familia indoliată și credincioși prezenti.

29 aprilie
- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe Pr. Neculai Osoeanu, Parohia Scurta II, Pr. Marian Bălan, Parohia Valea Seacă II, Pr. Petru Roncea, Parohia Vișoara;
- a primit vizita PS. Calinic, episcopul Argeșului și Muscelului;

30 aprilie
- audiențe și lucrări de birou
- a dezbătut și soluționat diverse probleme administrative în cadrul sectoarelor Cancelariei eparhiale;
- a primit în audiență pe Pr. Ionuț Deac, Parohia Oniscani și Pr. Romeo Vasile Trofin, Parohia Simionesti;

01 mai
- a participat la Sfânta Liturghie la Catedrala episcopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman;
- a vizitat santierul Bisericii „Bunavestire”, Mănăstirea Casin;

02 mai

- a făcut parte din soborul de ierarhi care a oficiat Slujba de sfintire a Bisericii „Sfântul Nicolae și Sfântul Atanasie” din Galati;
- a oficiat, ca delegat al Preasfintitului Casian, episcopul Dunării de Jos, Sfânta Liturghie la Biserica „Sfântul Nicolae și Sfântul Atanasie” din Galati. A rostit cuvânt de învățătură;

03 mai
- a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia Prefăcutului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a oficiat Sfânta Liturghie în catedrala episcopală „Sfântul Ierarh Nicolae și Sfântul Apostol Andrei”, Galati, cu prilejul proclamării solenne a canonizării Sfântului Ierarh Atanasie, Patriarhul Constantinopolului;

04 mai
- audiențe și lucrări de birou
- a primit în audiență pe Pr. Cătălin Bibirus, Parohia Hociunji II, Pr. Gheorghe Agaftei, Parohia Miron Costin, Pr. Costică Busuioac, Parohia „Sf. Nicolae”, Bacău;

05 mai
- audiențe și lucrări de birou;
- s-a întâlnit cu dl-Viorel Ilie, primarul Municipiului Moinești la sediul primăriei;
- a efectuat sedință de lucru la Protoieria Moinești;

06 mai
- audiențe și lucrări de birou;
- a dezbătut și soluționat diverse probleme administrative în cadrul sectoarelor Cancelariei eparhiale;
- a primit în audiență pe Vasile Hurmuzache, Roșiori; Petrică Insurulea, Dărmănești; Cătălin Cioloa, Bacău; Pr. Mihăiță Popovici, Parohia „Precista Mică”, Roman;
- a primit vizita PS. Epifanie, Episcopul Buzăului și Vrancei;

07 mai
- a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a oficiat Sfânta Liturghie la Mănăstirea Neamt, cu prilejul aniversării a 94 de ani a părintelui arhid. Ioan Ivan, fost profesor și director în cadrul Seminarului Teologic Ortodox „Veniamin Costachi” de la Neamt. A rostit o scurtă alocuțiune;

08 mai
- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Sfântul Ioan Evanghelistul”, Parohia Măgura, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;

10 mai
- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Bunavestire”, Mănăstirea Casin. A rostit cuvânt de învățătură;
- a oficiat slujba de sfintire a două troite construite în Parohia „Bunavestire”, Mănăstirea Casin, una cu hramul „Schimbarea la Față și Sfintii trei teologi: Sf. Ap. și Ev. Ioan Teologul, Sf. Grigorie Teologul și Sf. Cuv. Simeon Noul Teolog” și cea de-a doua având ocrotitoare pe Maica Domnului;
- a oficiat Sfânta Taină a Cununii tinerilor Ionuț și Teodora Arsenie, la catedrala „Înălțarea Domnului”, Bacău;

11 mai
- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe Ierom. pr. Ciprian Mera, Schitul Zimbru; pr. Cătălin Miclăuș, Biserica „Sfântul Voievoed Stefan cel Mare”, Roman; Pr. Costică Ceausu, Parohia Scorteni; prof. Gheorghe A.M. Ciobanu și editor Emilia Tutuianu din Roman; monahia Filoteea Plăcintă, Mănăstirea Bogdana;

12 mai
- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe prof. Dan Leoreanu, primarul municipiului Roman; ing. Constantin Spiridon, primarul orasului Dărmănești; Pr. Daniel Prepelita, Parohia Boistea I;

13 mai
- audiențe și lucrări de birou;
- a dezbătut și soluționat diverse probleme administrative în cadrul sectoarelor Cancelariei eparhiale;
- a primit în audiență pe Pr. Claudiu Sosu, Parohia Rusi-Valea Mare; Pr. Valentin Chirica, Parohia Holt; Pr. Ilie Ursu, Parohia Misihănești; Pr. Daniel Marari, Parohia Fundu Tutovei; Elena Bontas și Eugenia Păduraru din satul Roșiori; Iulian Bertea, Bacău, Gabriel Hagină din Parohia Hăineala;

14 mai
- audiențe și lucrări de birou;

15 mai
- audiențe și lucrări de birou;

16 mai
- a oficiat Sfânta Liturghie în Parohia Izvorul Berbeciului. A rostit cuvânt de învățătură.
- a oficiat Slujba de pomenire a celor adormiți.
- a prezidat Simpozionul științific „Episcopul Melchisedec, mare dascăl și apologist al ortodoxiei”, organizat în sala de festivități a Seminarului Teologic Ortodox „Sf. Gheorghe” din Roman, în cadrul manifestărilor „Zilele Episcop Melchisedec Stefănescu”.

17 mai
- a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala episcopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman. A rostit cuvânt de învățătură.
- a hirotesit în rangul de iconom stavrofor pe PC Pr. Dr. Sănică Palade.

- a oficiat slujba de pomenire a episcopului Melchisedec Stefănescu la Capela „Adormirea Maicii Domnului” din Parcul Melchisedec, încheiată cu depunerea de coroane la mormântul vrednicului de pomenire episcop;

18 mai
- audiențe și lucrări de birou;
- a oficiat slujba de sfintire a Asezământului social „Melchisedec Stefănescu”, amenajat în incinta Scolii Nr. 8 din Roman, destinat programului *after school* pentru un număr de 22 de elevi proveniți din familia defavorizate;

19 mai
- audiențe și lucrări de birou;

20 mai
- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe Pr. Daniel Marari, Parohia Fundu Tutovei; Pr. Gheorghe Alfoarei, Parohia Pătrăscani; Pr. Ovidiu Benescu; Pr. Valentin Chirica, Parohia Holt; Pr. Marian Racoviță, Parohia Cucova; Pr. Ilie Ursu, Parohia Misihănești, Arhim. Antonie Jlefa, Mănăstirea Giurgeni; Pr. Florin Anton;
- a oficiat Slujba Vecerniei la Biserica „Sfintii Împărați Constantin și Elena”, Roman. A rostit cuvânt de învățătură.

21 mai
- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Sfintii Arhangheli”, satul Simionesti. A rostit cuvânt de învățătură.
- a oficiat Slujba de sfintire a Asezământului social „Sfântul Vasile cel Mare”, din Parohia Simionesti;

22 mai
- audiențe și lucrări de birou;
- a prezidat sedința Permanenței Consiliului eparhial;
- a participat la lansarea Revistei „Melodionium” a Societății Culturale „George Radu Melidon” și a volumului II al cărții „Mileniul III pe portativ – Omnifonismul”, de prof. Gh.A.M. Ciobanu, organizate la Biblioteca Municipală din Roman

23 mai
- a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala episcopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman.
- a hirotonit diacon pe tânărul teolog Liviu Crăciun, pe seama Mănăstirii Giurgeni;
- a oficiat Slujba Vecerniei la Biserica „Sfintii Împărați Constantin și Elena”, din Dărmănești. A rostit cuvânt de învățătură.

24 mai
- a făcut parte din Soborul de ierarhi care, sub protia IPS Pimen, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, a oficiat Slujba de sfintire a Bisericii „Izvorul Tamaduirii”, din Câmpulung Moldovenesc.

25 mai
- a prezidat sedința preotească trimestrială cu tema „Preotul - administrator al hramurilor bisericesti”, la care au participat preoții din Protoieria Roman, organizați în sala de festivități a Seminarului „Sfântul Gheorghe”, Roman;

26 mai
- audiențe și lucrări de birou;
- a oficiat slujba inmormântării răposatului Constantin Cordanu din Bacău. A rostit cuvânt duhovnicesc.

27 mai
- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe Pr. Constantin Rotaru, Parohia „Precista Mică”, Roman;
- a oficiat Slujba Vecerniei la Catedrala „Înălțarea Domnului”, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;

28 mai
- a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a oficiat Sfânta Liturghie la Mănăstirea Neamt, cu prilejul sărbătoririi hramului;

29 mai
- audiențe și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe Pr. Ionel Lăcătușu Iscu, Parohia Moreni;

30 mai
- a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia IPS Pimen, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala „Înălțarea Domnului”, Bacău.
- a oficiat slujba de pomenire a episcopului Ioachim Mares. A rostit cuvânt ocazional;

31 mai
- a oficiat Slujba de sfintire a unei Sfinte Troite ridicată în Parohia Trifești.
- a oficiat slujba de sfintire a Sfântului Altar al Bisericii „Sfântul Nicolae”, Trifești.
- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Sfântul Nicolae”, Trifești. A rostit cuvânt de învățătură.
- a hirotesit iconom stavrofor pe PC Pr. Dorel Eva, Parohia Trofești și sachelar pe PC Pr. Cristi Vasiliu, Parohia Sofroceti. (a consemat arhid. Ciprian Ioan IGNAT, Secretar eparhial)